

HÔM NAY LỜI KINH THÁNH NÀY ĐƯỢC ỨNG NGHIỆM

Xin cứ đứng, nếu anh chị em muốn, trong khi chúng ta cúi đầu dâng lời cầu nguyện.

2 Lay Cha Thiên thượng kính yêu, tối nay chúng con biết ơn vì đây, một cơ hội nữa để đến và trình bày Phúc âm kỳ diệu, đầy vinh hiển này của Đức Chúa Jêsus Christ. Chúng con cảm ơn Cha bởi vì rằng Ngài vẫn y nguyên hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chúng con cảm ơn Cha vì dân sự này đã nhóm lại ở đây trong lúc thời tiết lạnh lẽo này, và vẫn với số đông người tham dự, ngóng trông, tin rằng điều gì đó đặc biệt phi thường sẽ được ban cho chúng con từ Đức Chúa Trời. Chúng con đến với hi vọng đó, Chúa ôi, với mọi buổi nhóm. Chúng con cảm ơn Cha vì những buổi nhóm, tối hôm trước, tại đền tạm; cảm ơn Cha vì buổi nhóm tại đây tối hôm qua, và vì buổi nhóm ngày hôm nay, tại đền tạm. Chúng con đang ngóng trông bây giờ điều mà Ngài sẽ ban cho chúng con tối nay.

3 Cha ôi, chúng con biết rằng bất cứ ai đều có thể di chuyển bàn tay họ lật lại những trang Kinh Thánh, nhưng chỉ có Một Đấng duy nhất có thể làm cho Nó sống động và có thật, và đó là Ngài. Và, Cha ôi, chúng con đang trông đợi Ngài làm điều đó tối nay. Xin ban phước cho chúng con trong mọi cách. Lòng chúng con rất đầy sự vui mừng khi chúng con thấy thì giờ đến gần vì chúng con sẽ gặp Ngài, mặt đối mặt, Đấng mà chúng con yêu mến và sống trong suốt những năm này.

4 Nhiều người mới cải đạo, Chúa ôi, đã được thực hiện. Hiều rằng một số đông, bốn mươi hay năm mươi người, được chịu phép báp-têm trong Danh Ngài, vào buổi sáng, từ buổi nhóm tối hôm qua. Ôi Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện, xin cứ tiếp tục, cho đến khi mọi Hạt giống được định sẵn của Đức Chúa Trời thấy Ánh Sáng Phúc Âm, và đến trong bày.

5 Chúng con cầu xin Ngài che giấu chúng con tối nay đằng sau Lời; làm chúng con đui mù với những việc của thế gian, và để cho chúng con thấy Chúa Jêsus. Nguyên xin có một kinh nghiệm trên Núi Hóa Hình ở giữa chúng con, tối nay, để chúng con không thấy người nào cứu ngoài Chúa Jêsus duy nhất. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều như Danh Ngài, và vì sự vinh hiển Ngài và sự chứng thực của Phúc Âm Ngài. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

6 Tôi chỉ đang định lật lại chiếc micrô này, hay cái giá này, sang một bên một chút, nếu thấy được, để tôi có thể thấy cả hai bên cử tọa. Tôi nghĩ mình có thể có những mi-crô này ở quanh đây. Được rồi, chờ một chút.

7 Chúng ta chào mừng, từ thánh phòng chính này ở đây tối nay, những người bạn của chúng ta từ Arizona, California, Texas, và khắp nước Hoa Kỳ, qua hệ thống truyền thông. Đây—đây là buổi nhóm đang phát đi toàn quốc, buổi nhóm này tối nay, bằng hệ thống truyền thông, vì thế chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng ta.

8 Các bạn có thể nghe được không, ở phía sau thánh—thánh phòng phía bên trái? Được rồi, họ sẽ kiểm tra lại hệ thống truyền thanh, xem thử nó đang hoạt động tốt không.

9 Tối nay mọi người vui vẻ chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được, tốt lắm! Còn phía bên này? [“A-men.”] A-men. Tôi rất vui mừng thấy rằng hết thấy anh chị em được ngồi một cách thoải mái.

10 Còn bây giờ tối mai, nếu số người dự nhóm cứ gia tăng, họ cũng sẽ trang bị hệ thống truyền thông. Đó là đêm nay. Tôi nghĩ đến một số người ở dưới đó tại đền tạm.

11 Và, sáng mai, các buổi nhóm không thể được tổ chức ở đền tạm, bởi vì...sẽ có một người bán hoa ở đó trang trí nhà thờ cho một lễ cưới chiều mai. Và họ đã chuyển các—các buổi nhóm, vào buổi sáng, lên đến nhà thờ của Anh Ruddell, một trong những người cộng tác của chúng ta, ở trên đại—đại lộ ở đây, 62. Điều đó đã được thông báo chưa? [Anh Neville nói, “Rồi.”—Bt.] Nó đã được thông báo. Và, nếu ở trên đó thiếu chỗ, chúng ta sẽ đem

số còn lại gửi xuống dưới mục sư khác xuống nhà thờ của Anh Junior Jackson, ở dưới Clarksville. Lý do chúng ta dời đến tại nhà thờ của Anh Ruddell, vì nó gần ở đây, và chúng ta có thể...và chúng tôi nghĩ anh chị em có thể tìm thấy nhà thờ đó dễ dàng. Và sau đó chúng ta sẽ lo liệu bằng cách nào đó. Và tin chắc có được tất cả những người đó làm phép báp-têm trong ngày mai, và tôi hi vọng sẽ có một hay hai trăm người nữa thêm vào với những người ấy trong phép báp-têm ngày mai. Còn bây giờ tối mai...

¹² Tôi không bao giờ thích thông báo điều gì anh em nói trước về thời gian, nhưng một đêm trong buổi nhóm, hay một ngày nào đó, tôi muốn nói về đề tài: *Mên-chi-xê-đéc Này Là Ai?* Bởi vì, đó là một—một đề tài mà tôi nghĩ chúng ta đang sống trong thời đại khi những sự mặc khải này, về vấn đề mà đã trải qua thời đại, về, “Người này là Ai?” Và tôi tin rằng Đức Chúa Trời có câu trả lời, Ngài là Ai. Một số người nói, “một chức tế lễ,” một số nói, “một vua,” một số...Nhưng phải có...

¹³ Chừng nào có một câu hỏi, thì ở đó phải có câu trả lời cho vấn đề đó, mà là đúng. Không thể là một câu hỏi mà trước tiên không có câu trả lời.

¹⁴ Bây giờ, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta một buổi tối phước hạnh từ Lời Ngài, khi chúng ta đọc Nó.

¹⁵ Và anh chị em đã có...Billy đã nói với tôi để nói với anh chị em rằng anh chị em chắc chắn đã có sự hợp tác tốt đẹp với những người ở đây về hệ thống đỗ xe hơi, cảnh sát và mọi thứ. Cứ như thế; điều đó rất, rất tốt.

¹⁶ Chúng ta hi vọng thấy thì giờ đó, có lẽ trong tương lai gần, khi chúng ta có thể mang lều ở đây đến thành phố và đặt nó ở ngoài đây trong sân chơi bóng chày, nơi đó chúng ta có thể ở lại trong suốt một thời gian dài, có lẽ trong ba hay bốn tuần, buổi nhóm phục hưng, liên tục. Và ở đây chúng ta chỉ đơn giản là biết nhau, và rồi chúng ta phải nói lời tạm biệt và chúng ta lại đi. Nhưng tôi muốn đến và ở lại một chuyến đi kéo dài, một thời gian ở đó anh chị em có thể ở lại để chúng ta không phải kết thúc trong một hay hai đêm, nhưng cứ ở lại và giảng dạy, ngày và đêm, ngày và đêm, cứ như thế. Có lẽ người nào đó đi về nhà và cho gà ăn, vắt sữa

bò, và trở lại tuần sau và tiếp tục với buổi nhóm. Tôi—tôi thích thế. Vậy xin Chúa ở cùng anh chị em.

¹⁷ Vậy thì, trước khi tôi rời khỏi, có lẽ sáng Chúa nhật hay tối Chúa nhật, hay vào một thời điểm nào đó, một trong những buổi nhóm này, tôi biết hết thấy anh chị em đang chờ đợi nghe Sứ điệp Lẽ thật về *Hôn Nhân Và Ly Dị*, là một trong những vấn đề quan trọng của thời đại này. Và tôi thật tin chắc như tôi đang đứng đây, tôi tin rằng câu trả lời chính xác là ở trong Lời của Đức Chúa Trời, và tôi tin rằng đó là điều tôi đã hứa để trở lại.

¹⁸ Và tôi cho rằng, một cách hiểu biết, theo như tôi biết, tôi muốn có buổi nhóm khác tại Jeffersonville ở đây, vào Chúa nhật Phục sinh, và chúng ta sẽ...trong buổi nhóm sáng sớm, và rời Chúa nhật Phục sinh. Vậy chúng ta sẽ thông báo trước điều đó và có lẽ cố gắng kiếm được thính phòng, nếu có thể được, hay nơi nào đó, cho Chúa nhật, có lẽ đến thứ Bảy và Chúa nhật. Phải bay vào và lại bay ra, bởi vì gần đến lúc...Tôi phải kiểm tra lại điều đó, trước tiên, với thời khóa biểu tôi có, và một trong kế hoạch hành trình của—của—của tôi ở California. Và rồi, lập tức ngay sau đó, tôi phải đi xuống để tới—tới Phi châu. Vậy cứ giữ liên lạc và cầu nguyện cho chúng tôi.

¹⁹ Bây giờ, tối nay, tôi muốn anh chị em tập trung chú ý tới một phân đoạn của Lời Đức Chúa Trời, được tìm thấy trong chương thứ 4 của Thánh Lu-ca. Chương thứ 4 và câu thứ 16, nó sẽ bắt đầu, Chúa Jêsus phán.

...Hôm nay được ứng nghiệm Lời này mà các người vừa nghe đó.

²⁰ Bây giờ chúng ta muốn rút ra, từ Đó, một kết luận về cách mà Lời của Đức Chúa Trời có lực tác động như thế nào! Bây giờ, hết thấy chúng ta có thể hình dung ra máy móc, nhưng nó phải có Động lực để làm cho Nó hoạt động.

²¹ Chúng ta có thể hình dung ra phần cơ giới của máy móc, chiếc xe ô-tô, nhưng thế thì nó phải có động cơ để làm cho các bánh xe hoạt động và di chuyển.

²² Bây giờ, Chúa Jêsus đã trở về với—với Na-xa-rét, nơi Ngài đã được dưỡng dục. Dựa vào những câu Kinh Thánh dưới đây,

chúng ta thấy rằng họ nói, “Chúng tôi đã nghe Ngài làm *điều này điều nọ* ở trên thành Ca-bê-na-um. Bây giờ hãy cho chúng tôi thấy Ngài làm điều đó tại đây nơi quê hương của Chính Ngài.”

²³ Chúa Jê-sus phán, “Không có một—một đấng tiên tri nào được trọng đãi trong chính quê hương mình.” Và, dĩ nhiên, đó là nơi anh chị em được nuôi dưỡng lớn lên, và nơi mà nhiều người biết đến anh chị em. Và ở đó Ngài đã có một—một—một cái tên xấu xa, để khởi đầu, bởi vì Ngài được sanh ra không có cha trần tục. Họ gọi Ngài là “đứa con hoang,” mà Ma-ri thực ra đã có thai trước khi kết hôn, một cách chính thức, Giô-sép. Nhưng, điều đó không phải vậy, chúng ta biết điều đó không phải vậy.

²⁴ Và về lời Kinh Thánh này, điều mà khiến tôi để mắt tới điều này, là điều gì đó mà đã xảy ra mới đây ở Phoenix, Arizona. Đó là ngày cuối cùng, của buổi nhóm mà tôi được nói tại Hội đồng Quốc tế của Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn.

²⁵ Và trong hội đồng này có một khách mời với chúng ta, đó là một giám mục Công giáo, mà là—là thuộc về “dòng Chaldean Rites của Giáo hội Công giáo Tông đồ; Linh mục Trưởng John S. Stanley, O.S.D.” Ông là “tổng giám mục của giáo phận Hoa Kỳ,” trong giáo hội Công giáo. *Điều này* có ghi trên danh thiếp của ông và—và địa chỉ của ông.

²⁶ Và ông là một khách mời của Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, và tôi đã thấy ông ở đó, ngày hôm trước. Khi tôi đang giảng vào tối Thứ Bảy, tôi tin là thế, hay sáng Chúa nhật ở buổi điểm tâm, và tôi...Khi tôi đang nói, ông ấy cứ nhìn tôi. Tôi nghĩ, “Người đó chắc chắn bất đồng với mọi điều mình nói.” Và, anh em biết không, anh em có thể—anh em có thể chỉ thấy ông ấy; ông ấy cứ gật gù, nhưng tôi không biết hoàn toàn chính xác ông đang nghĩ gì.

²⁷ Vì thế vào chiều Chúa nhật, khi tôi đứng lên nói, tôi định lấy chủ đề của tôi về *Những Con Đau Sanh Nở*, chỗ mà Chúa Jê-sus phán, rằng, “Như người đàn bà lúc sanh đẻ thì đau đớn,” bà ta đang đau đẻ. Và vì thế tôi định nói ở đó, như, *Những Con Đau Sanh Nở*, chủ đề, nói rằng thế gian đang ở trong cơn đau sanh nở hiện giờ. Người cũ phải chết đi với, để người mới có thể được sanh ra; giống như hạt giống phải thối rữa, để cho ra sự sống mới.

²⁸ Và cơn đau như thế nào, cơn đau sanh nở đập vào thế gian! Trong Thế Chiến Một, nó đã có cơn đau kinh khủng, bởi vì họ có hơi ga độc, và vân vân, hầu như có thể hủy diệt thế giới. Và trong Thế Chiến Hai, nó đánh vào một lần nữa, đau nặng hơn; họ dùng bom, và cũng là một bom nguyên tử. Nó không thể chịu đựng cơn đau sanh nở khác. Với tên lửa và các thứ ngày hôm nay, một cuộc chiến tranh nữa sẽ ném nó vào không gian, vì bấy giờ nó sẽ được giải phóng. Và sẽ có một trái đất mới. Kinh Thánh đã nói sẽ có.

²⁹ Dưới Sứ điệp của mỗi đảng tiên tri, Y-sơ-ra-ên đã có một cơn đau sanh nở, bởi vì những tiên tri này sẽ xuất hiện sau khi những nhà thần học và các giáo sĩ sẽ có giáo hội tất cả trong một hình thức tổ chức. Và khi các tiên tri xuất hiện với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, họ làm rúng động các giáo hội, và nó có một cơn đau sanh nở. Cuối cùng, nó đã có những cơn đau sanh nở thẳng tới cho đến khi nó giải phóng Con của Phúc âm, mà là Chính Lời đã trở nên xác thịt.

³⁰ Vậy hội thánh thật sự ở trong cơn đau sanh nở tối nay, một lần nữa, vì sự giải phóng của Con, Con của Đức Chúa Trời đến lần nữa. Hết thấy các nhà thần học, tất cả những hệ thống của chúng ta, tất cả các giáo phái của chúng ta, đã bị thối rữa ngay dưới ảnh hưởng chúng ta. Do đó chúng ta ở trong cơn đau sanh nở, và một Sứ điệp từ Đức Chúa Trời luôn đưa hội thánh vào cơn đau sanh nở nặng nề hơn, nhưng sau một thời gian ngắn nó sẽ khai phóng ra một Nàng Dâu. Điều đó sẽ mang Đức Chúa Jêsus Christ đến với Nàng Dâu của Ngài.

³¹ Và, thế thì, suy nghĩ người này đã bất đồng với tôi rất nhiều. Khi tôi đứng lên nói ra Sứ điệp này, tôi lật ra trong Kinh Thánh của mình, để tìm trang ấy.

³² Và vợ tôi đã tặng tôi một quyển Kinh Thánh mới, làm quà Giáng sinh. Quyển Kinh Thánh cũ của tôi đã gần mười lăm năm, và nó đã gần như bị rơi ra từng tờ. Các trang giấy, mỗi lần mở ra, sẽ bay ra ngoài. Và, nhưng tôi biết đúng nơi để tìm mỗi câu Kinh Thánh, vì thế tôi nghiên cứu kỹ trong quyển Kinh Thánh đó. Và tôi chỉ lấy quyển mới, vì người khác nhìn quyển cũ trông quá tả tơi, để đi nhà thờ.

33 Và khi tôi bắt đầu giở ra trong Thánh Giăng, nơi câu Kinh Thánh được tìm thấy, tôi bắt đầu đọc chương thứ 16, và câu mà tôi tìm không có ở đó. Vì thế tôi nghĩ, “Lạ thật!” Tôi lật lại lần nữa; nó vẫn không có ở đó.

34 Và Anh Jack Moore, từ Shreveport, Louisiana, một người bạn thân của tôi, anh ấy đang ngồi ở đó. Tôi nói, “Anh Jack, không tìm thấy câu đó trong Thánh Giăng 16 à?”

Anh ấy đáp, “Vâng.”

35 Và linh mục Công giáo này đã đứng lên từ chỗ ngồi của mình, từ khoảng một trăm giáo sĩ đang ngồi trên bục giảng; bước đến gần tôi, với chiếc áo dài của ông và áo dài và thập tự giá, và vân vân, và đến ngay chỗ tôi. Và ông nói, “Anh bạn à, bình tĩnh. Đức Chúa Trời sắp dời chỗ.”

Tôi nghĩ, “Một giám mục Công giáo đang nói với mình điều đó à?”

Ông nói, “Hãy đọc câu đó trong Quyển Sách của tôi.”

36 Và tôi đã đọc lời Kinh Thánh ấy trong Quyển của ông, và lấy chủ đề và tiếp tục, giảng bài giảng của mình.

37 Sau đó, khi tôi giảng xong, ông đứng lên sau khi tôi đã xong, và nói, “Có một điều phải xảy ra. Sau đó, hội thánh phải ra khỏi tình trạng hỗn độn mà nó đã ở trong, hoặc là chúng ta phải ra khỏi tình trạng hỗn độn mà hội thánh hiện ở trong.” Vì vậy, cái này hoặc cái kia.

38 Và tôi trên đường về nhà, dưới đó tới Tucson, chiều tối hôm ấy. Các con tôi đang kêu đòi bánh сэng-wích, và tôi dừng lại để mua một ổ bánh tại một quán nhỏ. Và vợ tôi nói, “Bill này, em chưa bao giờ quá lo lắng trong cả đời, khi thấy anh đứng lên đó lóng ngóng với quyển Kinh Thánh đó.” Nói, “Nó đã làm anh căng thẳng phải không?”

39 Tôi đáp, “Không.” Tôi nói, “Anh biết nó có ở nơi nào đó trong ấy. Chúng chỉ không có trong trang đó thôi. Đó là lỗi in.”

40 Và cô ấy nói, “Nghĩ lại, rằng em đã mua cho anh quyển Kinh Thánh ấy! Trông giống như mọi người đều đổ dồn con mắt về phía em.”

41 Và tôi đáp, “Ồ, em không thể tránh khỏi điều đó. Đó là một lỗi in trong Kinh Thánh.” Tôi nói, “Họ chỉ không đưa vào trang đó.”

42 Thế đấy, tôi ngồi xuống và nhìn vào nó lần nữa, thật hoàn hảo như có thể được; nhưng phần, cuối chương 16, phần đó gần khoảng ba in-sơ từ phía dưới trở lên, đưa qua chương thứ 17 trên phía khác, giống như vậy. Và, là một quyển Kinh Thánh mới, hai trang đó hoàn toàn bị cắt ra với nhau, và tôi đã đọc từ chương thứ 17 thay vì chương 16. “Ồ,” tôi nói, “điều đó cũng tốt thôi. Đó là vì nguyên nhân nào đấy.”

43 Và đúng là rõ ràng như anh em có thể nghe bất cứ tiếng nào, một Tiếng đến với tôi, và nói, “Ngài đã vào Na-xa-rét, là nơi Ngài được dưỡng dục; và đã đi vào nhà hội, như thói quen của Ngài. Và thầy tế lễ đưa cho Ngài lời Kinh Thánh để đọc, và Ngài đọc Ê-sai 61. Và khi Ngài đã đọc những lời Kinh Thánh, Ngài xếp lại; trao lại cho thầy tế lễ quyển Kinh Thánh, quyển Sách, rồi ngồi xuống. Và mọi con mắt trong hội chúng đều nhìn Ngài. Và những Lời quý báu ra từ miệng Ngài. Và Ngài phán rằng, ‘Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.’”

“Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.”

44 Lời Kinh Thánh thật chính xác dường bao! Nếu như anh em để ý lời này trong Ê-sai 61: 1 đến 2, là nơi mà Chúa chúng ta đã đọc, Ê-sai 61:1 đến 2. Nhưng ở giữa câu thứ 2 của Ê-sai 61, Ngài đã dừng lại. Ở đó nói, “Thần của Chúa ngự trên Ta; đặt rao năm ban ơn,” rồi Ngài dừng lại. Tại sao? Phần khác, mang đến sự phán xét, không áp dụng cho lần đến đầu tiên của Ngài, nhưng cho sự Đến thứ hai của Ngài. Xem đấy, nó không áp dụng ở đó. Thật lời Kinh Thánh không bao giờ nhầm lẫn! Chúng luôn luôn hoàn hảo. Chúa Jê-sus đã dừng lại đúng nơi lời Kinh Thánh dừng, vì điều đó chính xác những gì xảy ra để được chứng thực trong thời của Ngài, lúc bấy giờ, trong lần đến đầu tiên đó. Lần Đến thứ hai Ngài sẽ mang đến sự phán xét trên đất; nhưng không phải lúc ấy. Ngài đã “rao năm ban ơn.”

45 Để ý Đấng Mê-si đang đứng ở bụi, để chứng thực chính Ngài với Lời về lời hứa dành cho thời đại đó. Thật lạ làm sao, Đấng Mê-si đang đứng trước hội thánh! Hãy nhìn xem những Lời quý báu này, khi Ngài phán ở đây, “Đặt rao năm ban ơn.”

46 “Năm ban ơn,” như tất cả chúng ta đều biết, như những độc giả Kinh Thánh, là “năm hân hỉ.” Đó là, khi tất cả những nô lệ và người tù, như họ đã, bị bắt, trong tù; và phải cho con trai, để trả nợ; hay con gái, để trả nợ, [Băng trống—Bt.] và họ ở trong ách nô lệ. Cho dù họ đã ở trong ách nô lệ lâu bao nhiêu đi nữa, hay họ được cho phải ở lại đó bao lâu đi nữa; khi năm ấy đến, năm hân hỉ, khi tiếng kèn vang lên, mọi người có thể đi tự do nếu người ấy muốn đi tự do. [Băng trống.] Anh chị em được tự do. Anh chị em không còn bị nô lệ nữa.

47 Nhưng nếu anh chị em muốn ở lại làm nô lệ, thì anh chị em phải được đưa đến đèn thờ, đứng bên cột đèn thờ, và người ta lấy một cái dùi và đục vào lỗ tai của anh chị em, và rồi anh chị em phải phục vụ cho chủ nô lệ đó quãng đời còn lại của mình.

48 Đó thật là một tấm gương hoàn hảo về Phúc Âm của Đức Chúa Jêsus Christ! Khi Nó được rao ra, thì giờ tin nhận, và thì giờ của Năm hân hỉ; bất cứ ai, cho dù bạn là ai đi nữa, da bạn màu gì, bạn thuộc giáo phái gì đi nữa, bạn từng lún sâu vào vũng bùn tội lỗi thế nào, hay điều gì sai trái với bạn; thì bạn có thể được tự do khi nghe tiếng kèn Phúc Âm vang ra. Bạn được tự do!

49 Nhưng nếu bạn quay bỏ Sứ điệp này và chối bỏ không nghe Nó, để ý, bạn bị dùi lỗ tai, bằng một cái dùi. Điều đó có nghĩa, là, bạn đã vượt giới hạn giữa ân điển và sự phán xét, và bạn sẽ không bao giờ nghe Phúc Âm nữa. Bạn sẽ không bao giờ có được điều đó nữa. Bạn phải bị làm nô lệ với hệ thống mà bạn ở trong đó, trong những ngày còn lại của mình, nếu bạn từ chối nghe năm ban ơn.

50 Vậy thì, phần khác của nó, như tôi đã nói, không cần được trả lời, bởi vì Đấng Mê-si sắp đến này, một lần lúc này, là khi Ngài sẽ mang đến sự phán xét.

51 Vậy thì, làm thế nào mà những người đó đã không thể thấy Ngài là Ai? Họ bỏ lỡ Ngài như thế nào? Làm sao điều đó có thể xảy ra, khi nó được bày tỏ và cho thấy quá rõ ràng? Làm sao họ có thể đã bỏ lỡ không thấy? Khi Ngài...

52 Thật là một Lời tuyệt diệu! Hãy suy nghĩ về điều đó, “Hôm nay đã được ứng nghiệm lời Kinh Thánh này trước mắt các

người.” Ai đã phán điều đó? Chính Đức Chúa Trời, Ngài là đấng thông giải Lời của Chính Ngài. “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.” Đấng Mê-si, chính Ngài, đang đứng trong sự hiện diện của hội chúng và đang đọc ra Lời từ Kinh Thánh, gắn liền với chính Ngài, và rồi nói, “Hôm nay đã được ứng nghiệm lời Kinh Thánh này,” và họ vẫn không hiểu Nó.

⁵³ Đó sẽ thật là một bi kịch, nhưng nó đã xảy ra. Nó đã xảy ra nhiều lần. Làm sao nó có thể xảy ra? Dĩ nhiên, giống như đã xảy ra trong lần nọ, bởi việc tin sự thông giải về Lời của con người. Đó là những gì đã gây ra nó. Những tín đồ ấy trong thời của họ, những người được gọi là tín đồ, đang nhận lấy sự thông giải về những gì thầy tế lễ đã nói về Kinh Thánh. Do đó Chúa Jê-sus, không thuộc bất cứ tầng lớp nào của họ hay xã hội của họ, Ngài đã bị dứt phép thông công với họ.

⁵⁴ Và, cho nên, họ không thể nhận diện Ngài với họ, vì Ngài khác biệt với họ. Thân vị của Đức Chúa Jê-sus Christ rất lạ thường đến nỗi không ai có thể không thấy rằng đó là Con của Đức Chúa Trời, vì Ngài là sự nhận diện hoàn hảo về lời Kinh Thánh mà đã được chép về Ngài.

⁵⁵ Đó là cách bất cứ Cơ-đốc nhân nào được biết, khi đời sống của người đó nhận diện chính những sự việc mà Cơ-đốc nhân được cho là làm.

⁵⁶ Làm sao Ngài có thể đứng đó và nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm ngay trước mắt các người!” Nổi bật làm sao, rất rõ ràng làm sao, và tuy nhiên những người kia đã hiểu nhầm. Tại sao vậy? Là bởi vì họ đã nhận lấy sự thông giải về trật tự nào đó của những thầy tế lễ mà họ đang lắng nghe.

⁵⁷ Và lịch sử luôn luôn lặp lại chính nó. Và lời Kinh Thánh có một nghĩa kép với Nó, và một sự mặc khải kép.

⁵⁸ Chẳng hạn, giống như nói trong Kinh Thánh, rằng, “Ta sẽ gọi Con Ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô,” liên quan đến Chúa Jê-sus. Đọc theo lẽ trang đó, và anh em thấy, cũng nhắc đến Gia-cốp, cũng lời Kinh Thánh đó. Chúa Jê-sus là Con cả của Ngài. Gia-cốp là con của Ngài mà Ngài đã gọi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, mà Scofield nhắc đến và hết thấy những sự tham khảo khác đưa ra với điều đó, bởi vì đó là

lời Kinh Thánh đang nhắc đến. Vì thế nó phải có một—một câu trả lời kép; nó có một câu trả lời với việc Gia-cốp được gọi ra, và với Chúa Jêsus được gọi ra.

59 Và ngày nay cũng vậy! Là vì rằng chúng ta ở trong một tình trạng lộn xộn như chúng ta hiện có, và nhiều người không thấy được Lễ thật của Đức Chúa Trời, là vì có quá nhiều sự thông giải của con người về Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không cần ai thông giải Lời Ngài. Ngài là đấng thông giải của Chính Ngài.

60 Đức Chúa Trời đã phán, lúc ban đầu, “Phải có sự sáng,” thì có sự sáng. Điều đó không cần sự thông giải.

61 Ngài phán, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” và nàng đã chịu thai. Điều đó không cần bất cứ sự thông giải nào.

62 Khi...sự thông giải của Đức Chúa Trời về Lời Ngài là khi Ngài chứng thực và chứng minh Nó là vậy. Đó là sự thông giải của Ngài, bằng cách làm cho Nó ứng nghiệm. Đó là nơi sự thông giải của Đức Chúa Trời, là khi Ngài làm cho Lời Ngài ứng nghiệm. Ngài đang thông giải Nó cho bạn.

63 Giống như nếu ở đó chưa hề có ánh sáng, và Ngài đã phán, “Phải có sự sáng,” và đã có, điều đó không cần bất cứ ai thông giải.

64 Nhưng chúng ta làm cho những hệ thống do con người tạo nên pha trộn vào Nó, và, khi anh em làm thế, anh em—anh em làm cho Nó sai trật hàng lối. Nó luôn luôn xảy ra cách đó.

65 Tuy nhiên tôi vẫn nghĩ về cách làm thế nào nó phải được chú ý. Hãy suy nghĩ về điều đó, Đấng Mê-si! Tại sao họ không thấy Ngài? Bởi vì, chính những nhà lãnh đạo của họ đáng lẽ phải biết Ngài, mà đáng lẽ phải thông thạo trong lời Kinh Thánh, đáng lẽ phải hiểu về lời Kinh Thánh, thì họ đã làm giảm giá trị của Người này và nói, “Anh ta chỉ là đứa con hoang, từ—từ ban đầu. Chúng ta sẽ không tin Điều đó.”

66 Những năm sau, chúng ta không tin điều đó. Chúng ta sẽ chết cho mục đích để nói rằng Ngài là Con được sanh ra đồng trinh.

67 Và sẽ ứng nghiệm ngày nào đó rằng, chính việc mà chúng ta thấy Đức Giê-hô-va đang làm ngày nay, những con người trong nhiều thời đại đến, nếu có, sẽ chết vì sự việc chúng ta đang nói

về ngày hôm nay. Anh em sẽ phải làm điều đó khi dấu hiệu con thú đến, và anh em không được phép rao giảng Tin Lành cách này. Khi sự liên hiệp vĩ đại của các giáo hội đến với nhau, mà ở trong trật tự ngay bây giờ dành cho thế giới giáo hội, anh em sẽ phải đóng ấn sự làm chứng của mình bằng sự sống của chính mình, với Điều này.

68 Anh em phải tin Nó bây giờ. Nếu như những thầy tế lễ kia có thể đứng lên, để định tội Ngài, sẽ không định tội Ngài. “Nhưng,” anh em nói, “nếu tôi đã ở đó, tôi sẽ làm *thế này thế nọ*.”Ồ, đó không phải là thời đại của anh em. Nhưng, đây là thời đại của anh em, đây là thì giờ.

Anh em nói, “Ồ, ước gì Ngài có ở đây!”

69 Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” giống y như vậy, vì vậy Ngài hiện có ở đây. Nhưng, Ngài ở đây. Như thế giới đã văn minh, trở nên vĩ đại hơn, và có học thức hơn, Ngài ở đây trong hình thức Thánh Linh, mà họ không thể giết chết hay buộc phải chết. Ngài đã chết một lần; Ngài không thể chết lần nữa. Ngài phải trở nên xác thịt theo lệnh của Đức Chúa Trời để bị đưa đến cái chết trong xác thịt, vì tội lỗi. Nhưng lần này Ngài có thể không bao giờ chết; Đó là Đức Thánh Linh.

70 Vậy thì, làm thế nào nghĩ rằng họ đã có những điều chống lại Ngài! Điều khác nữa, rằng Ngài không muốn gia nhập bất cứ hàng ngũ nào của họ. Thế thì, anh em thấy, điều đó vẫn làm Ngài thành một con người tẻ hạp. Ngài không muốn gia nhập những tổ chức của—của họ, không muốn gia nhập chức tế lễ của họ, và Ngài không muốn liên quan gì với điều đó. Và thế thì, ngoài tất cả điều đó, Ngài đã cố lật đổ những gì họ đã xây dựng.

71 Khi Ngài vào đền thờ. Chúng ta gọi Ngài là một Người nhu mì; Ngài nhu mì, nhưng nhiều lần chúng ta hiểu lầm sự nhu mì là gì.

72 Ngài là một Người đầy lòng thương cảm, tuy nhiên đôi khi chúng ta không hiểu lòng trắc ẩn là gì. Không phải là sự đồng cảm con người, không phải sự trắc ẩn. Nhưng *lòng thương xót* là “làm theo ý chỉ của Đức Chúa Trời.”

73 Ngài đi qua ao ở—ở Bê-tết-đa, cửa thành. Nhiều người nằm đó, một đám đông. Đám đông là không có con số chắc chắn. Song đám đông nằm ở đó: què quặt, mù lòa, bại liệt, tàn tật. Và Ngài động lòng thương xót dân chúng, luôn luôn vậy. Và Ngài đi đến một người không bị mù, què, bại liệt, cũng không tàn tật; có lẽ là mắc bệnh tuyền tiền liệt, có lẽ anh ta đã bị chậm phát triển một chút nào đó. Anh ta đã bị bệnh ba mươi tám năm. Điều đó sẽ không làm phiền anh ta, nó sẽ không giết chết anh ta. Anh ta đang nằm trên cáng. Và Ngài phán, “Người có muốn lành mạnh chăng?”

74 Và người đó đáp, “Tôi chẳng có ai để quăng tôi xuống ao trong khi nước động, nhưng lúc tôi đi đến, ồ, thì người nào đó bước xuống trước tôi rồi.” Đây, anh ta có thể đi được, anh ta có thể thấy, anh ta có thể đi loanh quanh, nhưng anh ta chỉ yếu đuối.

75 Và Chúa Jêsus phán với anh ta, “Hãy đứng dậy. Vác giường người và đi về nhà người.” Và Chúa Jêsus bị đặt câu hỏi về vấn đề đó, vì anh em nhớ lời Kinh Thánh đã nói điều này.

76 Không ngạc nhiên! Nếu Ngài đến với Jeffersonville tối nay và hành động như thế, họ sẽ vẫn bàn tán về Ngài.

77 Nhưng, nên nhớ, Ngài đã đến để làm một điều, là ý chỉ của Đức Chúa Trời. Bây giờ, điều đó được tìm thấy trong Thánh Giảng 5:19, anh em sẽ có được câu trả lời. Ngài phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Con chẳng tự Mình làm được việc gì; nhưng điều chi mà Ngài thấy Cha đang làm, Con cũng làm như vậy.”

78 Vậy thì, họ phải biết rằng đó chính là sự chứng thực về lời tiên tri của Môi-se, “Vì Chúa là Đức Chúa Trời các người sẽ đẩy lên một đấng Tiên Tri giống như ta.”

79 Anh em có để ý không, khi Ngài thấy người đó, Ngài phán... Chúa Jêsus đã biết rằng anh ta ở trong tình trạng này đã nhiều năm. Đây, là một Đấng Tiên Tri, Ngài đã thấy người đó ở trong tình trạng ấy; và đã đi xuống đó mà bỏ qua—bỏ qua những người kia chung quanh Ngài, lách qua đám đông, cho đến khi Ngài tìm thấy người nào đó.

⁸⁰ Đi qua những người què, tàn tật, mù lòa, và bại liệt, tuy nhiên một Người đầy cảm thương. Nhưng, *lòng thương xót* là “làm theo ý chỉ của Đức Chúa Trời.”

⁸¹ Vậy thì, chúng ta thấy Ngài, khi Ngài không gia nhập với họ, Ngài sẽ không làm gì trong hàng ngũ của họ, thì Ngài là kẻ bị xã hội ruồng bỏ. Ngài sẽ không có gì...

⁸² Thêm vào đó, ngày nọ Ngài đi vào đền thờ. Một Người đi vào trong đó và thấy nhà của Đức Chúa Trời gần như bị ô uế như xảy ra ngày nay. Họ đang mua, bán, đổi tiền. Và Ngài đã lật đổ những bàn đổi tiền; lấy dây thừng bện lại, và đánh đuổi những kẻ đổi tiền ra khỏi đền thờ. Và nhìn họ bằng sự giận dữ, và nói, “Có lời chép rằng,” halêlugia, “Nhà Cha Ta là nhà cầu nguyện; nhưng các ngươi đã làm cho nhà ấy thành ra hang trộm cướp. Còn các ngươi, với những truyền thống của các ngươi, đã làm cho các điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu quả.”

⁸³ Ồ, một đám người như thế có thể từng tin Ngài không? Không, thưa quý vị. Họ đã là heo lẩn lóc trong vũng bùn của xã hội và sự ô uế của thời đại, đến nỗi họ quá lạnh lùng nghi thức đến nỗi họ không thể cảm thấy sự rung động của Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thảo nào người đàn bà bé nhỏ chạm đến vạt áo Ngài và nhờ Đó được chữa lành; còn người lính say rượu có thể nhổ vào mặt Ngài mà không cảm thấy quyền phép! Tùy thuộc cách anh em đến gần Nó. Tùy thuộc những gì bạn đang trông đợi. Khi bạn đi nhà thờ, tùy thuộc những gì bạn đang trông đợi.

⁸⁴ Vậy thì chúng ta thấy Ngài đang đứng đó. Không nghi ngờ gì ngoài những người đã cảnh cáo người đó rồi, đã cảnh báo... thầy tế lễ đã cảnh báo dân sự, “Bây giờ Ngài sẽ đến đây ngày Sa-bát sắp tới, và, khi Ngài đến, các ngươi đừng nghe Ngài. Bây giờ, các ngươi có thể đi và ngồi ở đây, nhưng đừng để ý những gì Ngài nói, bởi vì Ngài không thuộc về nhóm chúng ta. Ngài là kẻ bị xã hội ruồng bỏ. Ngài không có thể thông công. Thậm chí Ngài không có một giấy mời tổ chức với Ngài. Ngài không có cái gì như thế.”

“Ngài là gì?”

85 “Một kẻ phiến loạn nào đó được sanh ra dưới đây, đưa con bất hợp pháp, bởi gia đình một người thợ mộc, mà người mẹ đã có thai Ngài trước khi họ cưới nhau, và họ đang cố giấu điều đó bằng sự việc siêu nhiên nào đó.

86 “Chúng ta biết rằng, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ giảng xuống những hành lang của Thiên đàng và đến với thầy tế lễ thượng phẩm của chúng ta và nói, “Ta đây, hồi Cai-phe.” Nhưng chúng ta thấy rằng Ngài đã không thực hiện cách ấy, bởi vì điều đó không được chép trong Lời cách ấy. Đó là truyền thống do con người tạo nên mà đã khiến họ tin điều đó.

87 Lời đã nói rằng Ngài sẽ đến đúng như cách Ngài đến. Và Ngài đứng đó, đọc Lời, và nói với họ, “Hôm nay lời Kinh Thánh này đã được ứng nghiệm ngay trước mắt các ngươi.” Và họ vẫn không thấy Ngài hay nhận biết Ngài, giống như trong mọi thời đại khác.

88 Nô-ê có thể đã nói giống như vậy, ngày mà ông bước vào con tàu và cửa đóng lại. Nô-ê có thể đã nhắc cửa sổ lên trên nóc tàu, nhìn xuống hội chúng...Nên nhớ, Đức Chúa Trời đã đóng cửa tàu. Và ông có thể đã nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này đã được ứng nghiệm ngay trước mắt các ngươi,” nhưng điều đó quá trễ cho họ lúc ấy. Ông đã rao giảng một trăm hai mươi năm, cố gắng đưa họ vào tàu mà ông đã dựng nên, nói cho họ biết rằng lời Kinh Thánh đã nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, trời sẽ mưa,” nhưng họ đã chờ đợi quá lâu. Song Nô-ê có thể nói một cách dễ dàng rằng, “Hôm nay, ngày này, lời Kinh Thánh được ứng nghiệm.”

89 Môi-se, cùng ngày mà Trụ Lửa giảng xuống Núi Si-nai và ban cho lời chứng với lời chứng của ông, Môi-se có thể đã nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.”

90 Môi-se, anh em biết, Môi-se là một người được Đức Chúa Trời kêu gọi, một tiên tri. Và trong khi ông đang được kêu gọi, là một đấng tiên tri, ông phải có một kinh nghiệm siêu nhiên. Để là một tiên tri, ông phải gặp Đức Chúa Trời mặt đối mặt và trò chuyện với Ngài. Và điều khác nữa, những gì ông nói phải ứng nghiệm, nếu không thì sẽ không ai tin ông.

91 Vì vậy không ai có quyền gọi chính ông như thế cho đến khi ông nói chuyện mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, phía sau lưng

ở sa mạc nơi nào đó, nơi ông đã gặp Đức Chúa Trời, chính ông. Và tất cả những người vô thần trên thế giới không thể giải thích điều đó từ ông; ông đã ở đó, ông đã biết nó đã xảy ra. Mỗi Cơ-đốc nhân nên có kinh nghiệm trước khi họ nói bất cứ điều gì về là một Cơ-đốc nhân. Kinh nghiệm riêng của bạn!

⁹² Tôi đã trò chuyện với cháu trai của tôi, cách đây một lát, một chàng trai trẻ Công giáo, mà nói, “Cậu Bill à, con đã chạy từ cửa này đến cửa khác, đi mọi nơi, cố để tìm thấy điều gì đó.” Đêm này sang đêm khác, trước khi buổi nhóm này bắt đầu, nó đã khóc. Và vào ban đêm, nó đã có những giấc chiêm bao về sự đi vào, chạy lên bàn thờ, nơi rao giảng, và xưng tội rằng nó đã sai trái.

⁹³ Tôi nói, “Melvin à, cho dù cháu cố gắng đi tới đâu đi nữa, cháu gia nhập bao nhiêu giáo hội đi nữa, cháu nói, bao nhiêu ‘Kính mừng Ma-ri’, hay là cháu nhận những ơn phước từ con người bao nhiêu đi nữa, cháu phải được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đó là điều duy nhất sẽ làm thỏa mãn tấm lòng con người.”

⁹⁴ Đó là, tôi biết họ đã có một sự thay thế, ngày nay, về sự sanh lại, chỉ bắt tay với thầy giảng và ghi tên bạn vào sổ. Nhưng, thưa các bạn, đó là giáo điều. Đó không phải là Lễ thật Kinh Thánh. Nếu thế, Công vụ Các Sứ đồ, trong chương thứ 2, sẽ phải đọc như thế này, “Khi Ngày lễ Ngũ Tuần đến, mục sư bước ra và bắt tay với dân sự.”

⁹⁵ Nhưng đã nói, “Khi đến Ngày lễ Ngũ Tuần,” vào lễ khai sinh Hội thánh, “có tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào, và đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi.” Đó là cách Đức Thánh Linh đến lần đầu tiên. Đó là cách Thánh Linh đến mỗi lần từ lúc ấy. Ngài là Đức Chúa Trời, và không thay đổi. Vậy thì, Điều đó làm cho dân sự vấp ngã.

Họ nói, “Điều đó chỉ dành cho thời khác.”

⁹⁶Ồ, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Mỗi lần Hội thánh từng nhận lãnh Đức Thánh Linh, Nó luôn luôn đến như Ngài đã làm lần đầu tiên, dưới cùng một toa thuốc như vậy, Công vụ 2:38; không hề thay đổi, sẽ không bao giờ thay đổi.

97 Giống như toa thuốc của bác sĩ cho một căn bệnh. Người đó sẽ viết ra một toa thuốc cho căn bệnh, bác sĩ đó. Và mang nó tới một nhà bào chế lang băm nào đó, và anh ta cho quá nhiều chất giải độc vào trong đó, nó quá yếu sẽ không có ích cho anh em chút nào; nếu anh ta cho quá nhiều chất độc vào trong đó, nó sẽ giết chết anh em. Nó phải được viết chỉ theo bác sĩ.

98 Và đơn thuốc của bác sĩ về cách nhận lãnh Đức Thánh Linh được cho chúng ta bởi Bác sĩ Si-môn Phi-e-rơ, vào Ngày lễ Ngũ Tuần. “Ta sẽ cho các ngươi một toa thuốc. Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, phải như Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì toa thuốc này là dành cho họ là những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Toa thuốc Đòi đòi!

99 Môi-se đã có kinh nghiệm này. Ông đi xuống xứ và bắt đầu nói với dân sự, “Ta đã gặp một Trụ Lửa. Nó là một bụi gai đang cháy. Và Ngài đã phán bảo ta nói với các ngươi, ‘TA LÀ ĐẤNG TA LÀ. Hãy đi xuống; Ta sẽ với ngươi. Hãy lấy gậy trong tay ngươi và giữ nó qua xứ Ê-díp-tô; bất cứ điều gì ngươi cầu xin, sẽ được thực hiện.’”

Ồ, có lẽ thầy tế lễ nào đó đã nói, “Vô lý!”

100 Nhưng khi họ thấy những sự kiện có thật về điều này, lấy, ứng nghiệm, họ không thể giữ nó lâu hơn nữa. Họ biết ông được Đức Chúa Trời sai đến.

101 Thế thì, nếu Môi-se nói ông đã thấy điều đó, và làm chứng đó là Lẽ thật, thì Đức Chúa Trời có trách nhiệm, nếu điều đó là Lẽ thật, để nhận diện và chứng thực lời của người đó, là Lẽ thật. Điều đó đúng.

102 Nếu Đức Chúa Jêsus Christ đứng ở đó và đọc, ngày ấy, “Hôm nay Lời này được ứng nghiệm trước mặt các ngươi,” Đức Chúa Trời bắt buộc làm cho Lời đó ứng nghiệm.

103 Tối nay chúng ta đứng đây và nói, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đức Chúa Trời bắt buộc chứng minh điều đó là vậy, bởi vì Đó là

Lời Ngài. Vậy thì, điều đó thực hiện điều gì? Phải có đức tin, để tin Nó. Lấy đức tin, để tin Lời Ngài, rằng Nó là Lẽ thật.

¹⁰⁴ Để ý những gì ứng nghiệm khi Môi-se mang dân sự ra, và hết thảy những người mà đi theo ông. Những người không đi theo ở lại trong xứ Ê-díp-tô. Nhưng những ai đi theo Môi-se, khi họ đi ra khỏi Biển Đỏ và đi vào đồng vắng, Đức Chúa Trời đã giáng xuống trên Núi Si-nai. Trụ Lửa đó làm cả núi cháy lên, và một Tiếng phán ra từ nơi đó, và Đức Chúa Trời ban cho mười điều răn.

¹⁰⁵ Môi-se có thể bước đến gần nơi đó trước mặt dân sự, và nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh mà ta đã bảo các ngươi, như tiên tri của Ngài, ứng nghiệm hôm nay. Ta đã bảo các ngươi rằng Đức Chúa Trời đã gặp ta, và ở trên đó trong bụi gai cháy, trong một Trụ Lửa, và Ngài đã phán điều này, ‘Ta sẽ... Đây sẽ là một dấu hiệu. Ngươi sẽ đưa dân sự quay lại ngay nơi đây lần nữa.’ Và đó là Đức Chúa Trời, trong cùng một Trụ Lửa ta đã nói với các ngươi, ở trên đỉnh núi xa kia. Hôm nay lời tiên tri này được ứng nghiệm. Tại đây Ngài chứng thực những điều ta đã nói với các ngươi là Lẽ thật.”

¹⁰⁶ Đức Chúa Trời ban cho chúng ta nhiều người như thế hơn, mà thật thà và chân thành, và nói Lẽ thật, để Đức Chúa Trời Toàn Năng có thể chứng thực rằng Lời Ngài vẫn là Lẽ thật! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời vẫn y nguyên. Tại sao Ngài không làm điều đó? Ngài đã hứa làm điều đó.

¹⁰⁷ Giô-suê có thể nói giống như vậy, ngày mà ông trở lại Ca-đe ba-nê-a, nơi họ đã đi rất xa trong đồng vắng. Họ nghi ngờ xứ đó là thuộc loại xứ mà Đức Chúa Trời đã nói nó sẽ như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời phán bảo họ đó là một vùng đất tốt, nó đượm sữa và mật. Và Giô-suê và Ca-lép là hai người duy nhất tin điều đó, còn mười người kia thì không. Khi họ trở về, họ đã có chứng cứ; họ mang về về một nhánh nho mà hai người khỏe mạnh mới có thể khiêng nổi.

¹⁰⁸ Giô-suê và Ca-lép có thể đứng ngay tại đó và nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm. Đây là chứng cứ rằng đó là một xứ tốt tươi.” Tất nhiên. Tại sao? “Đó là chứng cứ rằng nó là một vùng đất tốt tươi. Ở đâu các bạn có thể kiếm được những

thứ như thế, trong xứ Ê-díp-tô? Không có nơi nào như vậy. Nhưng hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.”

109 Ông có thể đã nói, giống như vậy, khi ông nói tiên tri và nói những tường thành Giê-ri-cô sẽ sập xuống sau khi họ đi vòng quanh bảy lần, bảy ngày, bảy lần mỗi ngày. Và khi họ đi vòng quanh lần cuối cùng, bức tường sập xuống. Giô-suê có thể đứng lên và nói, “Hôm nay, Chủ Tướng đạo binh của Chúa đã phán bảo ta cách đây mấy tuần rằng điều đó sẽ xảy ra giống như thế này, hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.” Những bức tường nằm đó, đổ sập trên mặt đất. “Tiến lên, chúng ta hãy chiếm lấy nó. Nó thuộc về chúng ta. Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.”

110 Tuyệt vời biết bao, những người của Đức Chúa Trời đã đứng lên cho những điều đúng!

111 Y-sơ-ra-ên, ở dòng sông, khi họ chiếm lấy xứ, đi qua đó. Họ định làm điều đó bằng cách nào? Đó là tháng Tư. Nước lụt tràn xuống bởi vì tuyết đang tan, trên xứ Giu-đa. Ồ, thật là một tướng lãnh dường như đáng thương mà Đức Chúa Trời đã có, để mang dân Ngài đến đó, trong tháng Tư, khi sông Giô-đanh nước cao hơn bao giờ hết. Đôi khi...

112 Tôi có thể ngừng ở đây, nếu tôi có thì giờ, để đưa ra cho anh chị em lời khuyên nhỏ. Đôi khi anh chị em có lẽ đang ngồi ở ngoài đó với bệnh ung thư, hay anh chị em có thể đang ngồi với một chứng bệnh ngặt nghèo; anh chị em nghĩ, “Sao, tôi à, là một Cơ-đốc nhân, sẽ ở trong cách đó à? Tại sao tôi ngồi như thế này, nếu tôi là một Cơ-đốc nhân?” Đôi khi Đức Chúa Trời để các sự việc quá tối tăm đến nỗi anh chị em không thể ngược lên, nhìn chung quanh, và bất cứ nơi nào khác, và rồi Ngài đến và làm một con đường cho anh chị em, để anh chị em có thể nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm, điều Ngài đã hứa làm.”

113 Ngài đã để cho con cái Hê-bơ-rơ bước vào ngay trong lò lửa hực. Họ nói, “Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi khỏi lò lửa này. Nhưng, tuy nhiên, chúng tôi sẽ không cúi đầu trước hình tượng của vua.” Khi họ bước ra đó, mùi lửa ở trên họ... đúng hơn là, không có mùi lửa, ở trên họ; họ có thể đã nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.”

114 Khi Đa-ni-ên bước ra khỏi hang sư tử, ông có thể đã nói giống như vậy.

115 Giảng Báp-tít. Sau bốn trăm năm của sự dạy dỗ giáo hội, không ngạc nhiên giáo hội đó ở trong tình trạng hỗn độn vào lúc ấy! Khi ông xuất hiện trong đồng vắng, Giô-đanh, ông có thể đứng đó trên bờ sông, như ông đã làm, và nói, “Hôm nay lời Kinh Thánh này, Ê-sai 40, được ứng nghiệm.”

116 Thật tôi có thể ngừng ở đây và nói cho anh chị em những gì linh mục lớn tuổi đó đã bảo tôi! Nói, “Này anh bạn, anh không bao giờ xong Sứ điệp đó đâu.”

Tôi nói, “Cứ yên lặng.”

Ông nói, “Anh muốn nói những người Ngũ Tuần không thấy điều đó à?”

Tôi đáp, “Không.”

117 Ông nói, “Tôi hiểu điều đó.” Và cũng, một linh mục Công giáo! Ừ-m. Ông nói, “Tại sao anh không tiếp tục?”

Tôi nói, “Cứ yên lặng.”

Ông nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi hiểu điều đó.”

118 Và gần như lúc đó Đức Thánh Linh đã giáng trên chị của ông, đang ngồi ngoài đó trong buổi nhóm. Và chị ấy đứng dậy, nói tiếng lạ, và đưa ra sự thông giải về chính điều mà linh mục ấy và tôi đang nói về, trên bục giảng. Cả hội thánh, toàn bộ nơi đó, đều ồn lên. Tiếp tục thực hiện trong hội đồng của Oral Robert tuần vừa rồi, hay tuần trước, và là buổi nói chuyện của hội đồng. Làm thế nào mà linh mục đó...Đang ngồi dưới tác động của Đức Thánh Linh, bày tỏ ra qua người đàn bà ấy, tôi tin đó là chị của ông, về những gì đang xảy ra trên bục giảng, và bày tỏ điều mà chúng tôi đang giấu.

119 Thời đại mà chúng ta đang sống, hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm. Hôm nay Ánh Sáng chiều tối đã đến, và chúng ta không thấy Nó. Hãy để ý.

120 Giảng nói, “Hôm nay tôi là ‘tiếng của người đang kêu trong đồng vắng,’ như tiên tri Ê-sai đã nói, ‘Hãy dọn đường cho Chúa.’”

121 Họ đã không hiểu điều đó. Nói, “Ồ, người là Jê-sus... người là— người là Đấng Christ,” đúng hơn.

122 Ông nói, “Ta không phải là Đấng Christ.” Ông nói, “Ta không xứng đáng cởi giày cho Ngài. Nhưng,” ông nói, “Ngài đang đứng giữa các người, nơi nào đó,” vì ông tin chắc Ngài hẳn có mặt ở đó. Ngài sẽ có mặt trong ngày của ông, vì Đức Chúa Trời đã bảo ông rằng ông đã có để giới thiệu Đấng Mê-si.

123 Ngày nọ một Người trẻ tuổi đang bước đi qua đó, và ông thấy giống như Ánh Sáng ở trên đỉnh của Người, một dấu hiệu. Và ông kêu lên, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời! Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trước các người.” Chắc chắn vậy.

124 Vào Ngày lễ Ngũ Tuần, Phi-e-rơ đã đứng lên như thế nào và trích dẫn Kinh Thánh của họ, trong Giô-ên 2:38. Khi mà, hết thấy người ta đều cười nhạo, những người đó. Họ không thể nói bằng ngôn ngữ của chính mình. Họ nói lúng búng điều gì khác. Kinh Thánh nói, “Những cái lưỡi rời rạc ra.” *Cloven* là lưỡi “rời rạc ra từng phần,” không nói điều gì, chỉ nói lúng búng. Chạy loanh quanh như một đám người say rượu!

125 Hết thấy họ đều nói, “Ồ, những kẻ này say rượu. Hãy nhìn họ xem, trông cách họ đang hành động, những người nam và người nữ họ như thế nào. Họ thật mất trật tự,” nhóm người sùng đạo ngày ấy đã nói thế.

126 Phi-e-rơ đã đứng lên giữa họ, nói rằng, “Hỡi các người và các anh em, các người ở tại Giê-ru-sa-lem, và các người mà ở Giu-đa, mọi người hãy biết rõ rằng những người này chẳng phải say, như các người ngờ đâu, vì bây giờ mới là giờ thứ ba ban ngày. Nhưng đây là điều đáng tiên tri Giô-ên đã nói, ‘Sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi xác thịt.’ Hôm nay lời Kinh Thánh này đã được ứng nghiệm.” Chắc chắn vậy.

127 Luther đã ở đúng vào thời gian đó. Wesley đã ở vào đúng thời điểm đó. Ngũ Tuần đã ở đúng vào thời điểm đó. Không có gì mất trật tự.

128 Bây giờ tôi mời anh em suy nghĩ kỹ về thời đại và thì giờ mà chúng ta đang sống hiện giờ, với Lời được hứa cho ngày hôm nay. Nếu trở lại trong những thời đại khác, nhiều người có thể

nói, “hôm nay lời Kinh Thánh này,” “hôm nay lời Kinh Thánh này,” thế thì còn lời Kinh Thánh dành cho ngày hôm nay thì thế nào? Điều gì đã được hứa dành cho ngày hôm nay? Chúng ta đang đứng ở đâu? Thời đại gì chúng ta đang sống, khi đồng hồ đang đập, đồng hồ khoa học, ba phút trước nửa đêm? Thế gian phải bồn chồn kinh hãi. Giáo hội đang ở trong tình trạng thối nát. Không ai biết họ đang đứng ở đâu. Bây giờ là mấy giờ rồi? Còn lời Kinh Thánh dành cho ngày hôm nay thì thế nào? Tình trạng của hội thánh, hay, tình trạng của hội thánh ngày nay!

¹²⁹ Trên thế giới, chính trị, hệ thống thế giới của chúng ta, thật là thối nát hết sức. Tôi không phải là nhà chính trị. Tôi là một Cơ-đốc nhân. Nhưng, tôi không có việc gì nói về chính trị, nhưng tôi chỉ muốn nói chúng thối rửa cả hai phía.

¹³⁰ Tôi đã có lần bỏ phiếu, đó là cho Đấng Christ; tôi đã thắng. Ma quỷ đã bỏ phiếu chống lại tôi, và Đấng Christ đã bỏ phiếu cho tôi; tùy thuộc cách tôi đã bỏ phiếu. Tôi vui mừng tôi đã bỏ phiếu cho Ngài; hãy để thế gian nói những gì họ muốn. Tôi vẫn tin rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài sẽ chứng minh điều đó. Chắc chắn Ngài sẽ. Chắc chắn vậy.

Sự gia tăng tội ác, tội phạm lứa tuổi vị thành niên!

¹³¹ Hãy nhìn đất nước của chúng ta, từng là tinh hoa của thế giới, Nền nền dân chủ vĩ đại của chúng ta đã được hình thành ở đó trong—trong...ở bản tuyên ngôn độc lập, và bản tuyên ngôn độc lập đã được ký, và chúng ta đã có nền dân chủ, và ông cha chúng ta, và những việc họ đã làm, chúng ta có một đất nước vĩ đại.

¹³² Nhưng bây giờ nó đang thối nát, và sụp đổ, và rung động, và bị bỏ đi. Và cố đánh thuế vào người dân, lấy tiền gửi qua nơi xa kia, để mua tình hữu nghị với kẻ thù của họ; họ đang ném nó lại vào mặt chúng ta. Thế chiến một, thế chiến hai, và vẫn còn đi đến thế chiến thứ ba. Chắc chắn vậy. Chính trị thối nát, lũng đoạn, thối nát đến tận cùng. Hoàn toàn chính xác những gì Ma-thi-ơ 24 đã nói sẽ xảy ra, “Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia.” Tất cả những điều này sẽ xảy ra. Chúng ta hãy nghĩ về điều này bây giờ. Được rồi.

¹³³ Để ý điều khác nữa, sự gia tăng nghiên cứu khoa học. Bây giờ, một lần, chỉ một...Ông nội tôi đi thăm bà nội tôi, trong một chiếc xe bò. Bây giờ thì phản lực cơ, hay thậm chí bay vào quỹ đạo không gian, vào không gian vũ trụ. Sự vĩ đại của nó...Ai đã nói điều này, như thế nào? Đa-ni-ên 12:4, đã nói, “Sự hiểu biết sẽ gia tăng trong những ngày sau rốt.” Chúng ta thấy thời đại chúng ta đang sống. Để ý tình—tình trạng thế giới hiện giờ, tình trạng khoa học.

¹³⁴ Và để ý lần nữa, ngày hôm nay, trong hệ thống giáo dục của chúng ta. Bây giờ đừng cố phủ nhận điều này. Tôi có một bài báo cất ra, dạy làm tình trong nhà...trong những trường học của chúng ta, cho những sinh viên trẻ làm việc tình dục với nhau, xem thử họ có thể giao phối trên thế giới không. Vâng, thưa quý vị.

¹³⁵ Còn về chức thầy tế lễ của chúng ta thì thế nào? Tối nay tôi có một bài báo cất ra. Ở trên Los Angeles, California, về một đám giáo sĩ ở đó, Báp-tít và Trưởng Lão, những mục sư truyền đạo, đưa một đám người đồng tình luyến ái vào và thực hành việc đồng tình luyến ái, nói họ đang cố giành linh hồn những người đó về cho Chúa. Trong khi, đó là một trong những điều đáng nguyền rủa của thời đại, một Sô-dôm! Và thậm chí luật pháp đã bắt giữ họ.

¹³⁶ Vậy thì chúng ta ở đâu? Toàn bộ hệ thống của chúng ta đã thối nát từ dưới ảnh hưởng chúng ta. Tôi thấy sự gia tăng đồng tính luyến ái khắp Hoa Kỳ đã gia tăng lên hai mươi hay ba mươi phần trăm trong năm qua. Hãy suy nghĩ về điều đó, đàn ông sống với đàn ông, hoàn toàn chính xác như người ta đã làm ở Sô-dôm.

¹³⁷ Sự gia tăng tội ác, phạm tội ở lứa tuổi vị thành niên! Chúng ta đang sống trong thời đại gì? Hôm nay Lời tiên tri này được ứng nghiệm.

¹³⁸ Thế giới tôn giáo, chính hội thánh, hội thánh, hội thánh được gọi ra, mà chúng ta gọi là hội thánh được gọi ra, thời đại hội thánh cuối cùng, thời đại hội thánh Ngũ tuần, nó ở đâu? Đó là Lao-đi-xê, như Kinh Thánh đã nói.

139 Ngày nay chúng ta hạ thanh chấn xuống. Phụ nữ họ ăn mặc hở hang. Đàn ông của họ thì...Thật là điều khủng khiếp. Một số người, trong ban chấp sự, đã kết hôn ba hay bốn lần, và mọi thứ khác. Họ đã hạ xuống, và mang vào sự thối nát, bởi vì họ ngồi trong hội đồng và thay thế bằng thế gian.

140 Và, ngày hôm nay, họ đã có những tòa nhà đẹp đẽ hơn, bao giờ hết. Một số nơi, họ đang xây dựng một trong những thánh phòng năm mươi triệu đô-la, năm mươi triệu đô-la. Ngũ Tuần! Nó trước đây thường đã ở dưới góc phố, cách đây hai mươi lăm năm, đánh trống lục lạc. Nói, “Chúng tôi...”

141 Bởi vì, Kinh Thánh nói, trong Khải Huyền 3, rằng anh em thì “‘Giàu có,’ nói, ‘Ta giàu có rồi. Ta ngồi như một nữ vương. Ta không cần gì cả.’ Và người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, lỏa lồ, đui mù, mà không biết điều đó!”

142 Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trước mắt anh em. A-men! *A-men* nghĩa là “thật như vậy.” Tôi không tự cho thật như vậy, nhưng tôi muốn nói tôi tin Nó là Lẽ thật. Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.

143 Giáo hội Ngũ Tuần ở trong tình trạng Lao-đi-xê.Ồ, họ vẫn nhảy lên và hò hét, và hành động kỳ quặc khi nhạc đang đánh. Khi nhạc ngừng đánh, hay một số người chơi âm nhạc híp-pi lập dị và gọi đó là Cơ-đốc giáo, và bất cứ khi nào điều đó ngừng lại, mọi sự vinh hiển đã hết. Vâng.

144 Nếu đó là sự ngợi khen Đức Chúa Trời thật sự, thì không có đủ tiếng còi và đủ—đủ quyền lực trong thế gian ngăn cản nó được. Khi nó thật sự đến từ Đức Chúa Trời, nó không cần phải lấy nhạc để đánh lên. Nó cần Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống trên nó. Đó là điều cần làm.

145 Và họ muốn quên Điều đó đi, bởi vì họ đã xếp loại ân tứ của Đức Thánh Linh, “chứng cứ ban đầu của việc nói tiếng lạ.” Và tôi đã nghe ma quỷ và các phù thủy nói tiếng lạ.

146 Đức Thánh Linh là Lời của Đức Chúa Trời trong anh em, để nhận diện chính Nó bằng sự tin nhận Lời đó. Ngoài điều đó ra, không thể là Đức Thánh Linh được. Nếu nói đó là Đức Thánh

Linh, và phủ nhận một Lời của Kinh Thánh đó, thì đó không thể là Đức Thánh Linh. Đó là chứng cứ anh em có tin hay không.

¹⁴⁷ Để ý dấu hiệu lớn khác. Dân Do Thái đang ở quê nhà của họ; đất nước của riêng họ, tiền riêng của họ, một thành viên của Liên hiệp Quốc. Họ có quân đội riêng. Họ có mọi thứ. Họ ở trong quê nhà của họ; mà, Chúa Jêsus đã phán, “Hãy học biết ví dụ về cây vả.” Họ đầy, trở về ngay trong đất nước của họ. Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm, dân Do Thái ở trong quê hương của họ.

¹⁴⁸ Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê.

¹⁴⁹ Hôm nay lời Kinh Thánh này, Ma-thi-ơ 24, được ứng nghiệm. Thế gian ở trong tình trạng thối nát, toàn bộ sự việc; dân này nghịch cùng dân khác, động đất nhiều nơi, những cơn gió lốc lớn giáng xuống, đang làm rung động các nước, và vân vân, những thảm họa lớn ở mọi nơi. Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.

¹⁵⁰ Vậy thì chúng ta thấy tình trạng của thế giới. Chúng ta thấy giáo hội bình thường—bình thường ở đâu, tổ chức, giáo phái, chúng ta thấy họ ở đâu. Chúng ta thấy các nước ở đâu. Và chúng ta thấy hôm nay những lời hứa này được ứng nghiệm.

¹⁵¹ Vậy thì, nhưng trong ngày hôm nay có một Dòng dõi nhà Vua, siêu việt của Áp-ra-ham. Điều đó chính xác những gì Nó sẽ xảy ra, sẽ có một Nàng Dâu nhà Vua đến với Con được hứa, nhà Vua. Như tôi đã nói tối qua, nó sẽ không phải là dòng dõi xác thịt, đó sẽ là Dòng dõi thuộc linh. Đó là một Nàng Dâu thuộc linh dấy lên, mà sẽ là Dòng dõi nhà Vua của Đức tin hoàng gia thuộc về Con nhà Vua của Áp-ra-ham. Nàng xuất hiện trong những ngày sau rớt, và thì giờ và nơi chốn là một lời hứa đã được ban cho Nàng.

¹⁵² Theo Ma-la-chi 4, một lời Kinh Thánh, ở đó là dấy lên một Sứ điệp mà sẽ làm rung động lòng của dân sự trở lại cùng các cha sứ đồ. Sẽ dấy lên một lần nữa, trong quyền năng của Ê-li, mà sẽ dấy lên hiện diện; một con người đồng vắng sẽ xuất hiện, và sẽ có một Sứ điệp sẽ đem dân sự trở lại ngay với Lời lần nữa. Đó là thời đại mà chúng ta đang sống.

¹⁵³ Thế thì, hãy nghĩ đến lúc này, tôi cầu xin anh em vào giờ này, dân sự anh chị em ở đây tại Jeffersonville. Năm 1933, Ánh Sáng siêu nhiên đã giáng xuống trên dòng sông nơi xa kia, ngày đó khi tôi đang làm phép báp-têm cho năm trăm người như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, khi ấy tôi là một chàng trai khoảng hai mươi tuổi. Nó đã nói điều gì, hồi Jeffersonville? Nó đã xảy ra điều gì tại chân Phố Spring ở đó, khi báo *Người Đưa Thư*, tôi tin đó là tờ *Người Đưa Tin Louisville*, có bài báo về Điều đó? Nó đã được đưa thẳng qua Hiệp hội Báo chí, thẳng vào nước Canada. Tiến sĩ Lee Vayle đã cắt ra bài báo đó, mang lên Canada, năm 1933.

¹⁵⁴ Khi tôi đang làm phép báp-têm cho người thứ mười bảy của tôi, dưới Lời chứng này; và anh em biết phần còn lại của câu chuyện rồi. Và khi tôi đang đứng đó, đang làm phép báp-têm cho người thứ mười bảy, một Ánh Sáng từ Trời giáng xuống, chiếu sáng trên đó, giống như một Ngôi Sao từ trên Trời rơi xuống. Một Tiếng phán, “Như Giảng Báp-tít đã được sai đi để dọn đường cho sự đến của Đấng Christ lần đầu, Sứ điệp của người sẽ dọn đường cho sự Đến thứ hai của Ngài, vào trong thế gian.” Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.

¹⁵⁵ [Hội chúng vui mừng—Bt.] Hôm nay! [Hội chúng vui mừng và ngợi khen Đức Chúa Trời.] Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Điều gì đã xảy ra? Hôm nay Nó đã đi khắp thế gian.

¹⁵⁶ Và khi Đức Chúa Trời giáng xuống đó và phán điều ấy, khi tôi còn là một cậu bé, trong một bụi gai đang cháy, hay một bụi cây ở trên đó, đang cháy bằng một Trụ Lửa, trên đây ở địa điểm Wathen trên Utica Pike; đang xách nước trở về ở đó, từ nhà kho đó dưới ánh trăng tĩnh lặng, anh em biết sự thật về điều đó. Ngài phán, “Người đừng bao giờ hút thuốc, hay uống rượu, hay làm ô uế thân thể mình, vì có một công tác dành cho người khi người lớn hơn.” Tôi làm chứng đó là Sự thật, rằng tôi đã thấy Nó. Và Đức Chúa Trời, như Ngài đã phán với Môi-se, phán ra giữa hội chúng ở đó, và phán, “Đây là Lẽ thật.”

Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm ở giữa chúng ta.

¹⁵⁷ Hãy xem những gì Ngài đã phán về sự nhận ra trước, và cách nó sẽ xảy ra thế nào; từ việc đặt tay trên họ, biết bí mật của lòng.

Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trước chính mắt chúng ta.

¹⁵⁸ Những lời hứa này đã được thực hiện, để ý, tất cả những lời hứa này đã được chứng thực và ứng nghiệm bởi Đức Chúa Trời của lời hứa. Hãy xem, treo trên Washington, DC, tối nay, bức hình về Thiên sứ của Chúa!

¹⁵⁹ Như George J. Lacy, người đứng đầu về dấu tay và tài liệu FBI của chính phủ Hoa Kỳ, đã xét nghiệm Nó từ Houston, Texas, và nói, “Đây là Linh vật siêu nhiên duy nhất đã từng được chụp ảnh trên khắp thế giới.” Ông phải biết; ông là người giỏi nhất trên thế giới, về điều đó.

¹⁶⁰ Để ý, Nó được treo trên đó, như Sự Thật, cũng Trụ Lửa đó đã dẫn đưa dân Y-sơ-ra-ên ở đồng vắng. Nó đang dẫn dắt ngày nay, cùng một loại Sứ điệp đó, về, “Hãy ra khỏi xứ Ê-díp-tô!”...?...Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm. Anh em biết Sứ điệp mà Ngài đã phán.

¹⁶¹ Hãy nhìn xem khái tượng của Tucson, cách đây ba năm, khi đang đứng ở đây trên con đường đó. Khi, năm năm trước đó, Ngài đã phán, “Ngày mà thành phố đóng một cái cọc phía trước cổng đó, người hãy tự quay về hướng Tây.” Những người tại đền tạm của tôi có ở đây, biết rằng-...lúc—lúc đó. Đúng thế.

¹⁶² Và ngày mà Ông Goynes và họ đi lên đó, và đóng cái cọc xuống, tôi đã nói với vợ tôi, “Có điều gì đó về việc này.”

Cô ấy nói, “Việc gì thế?”

Và tôi đã đi vào và nhìn vào quyển sách nhỏ của tôi. Nó đã ở đấy.

¹⁶³ Và sáng hôm sau đó, lúc mười giờ, đang ngồi đó, trong phòng tôi ở đó, khoảng mười giờ, Thiên sứ của Chúa giáng xuống. Ngài phán, “Hãy đi đến Tucson. Người sẽ ở phía đông bắc Tucson, và ở đó bảy Thiên sứ sẽ đến trong một đám mây sẽ làm rung động cả mặt đất chung quanh người.” Và phán, “Điều đó sẽ được nói cho người biết tại đó.”

¹⁶⁴ Bao nhiêu người ở đây, còn nhớ điều đó, cách trước khi nó xảy ra? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Có nhiều người đang ngồi

ngay tại đây trong tòa nhà này tối nay, đã đứng ngay tại đó khi điều ấy xảy ra.

¹⁶⁵ Và phán, “Bảy Ẩn về những sự màu nhiệm kín giấu của toàn bộ Kinh Thánh sẽ được mở ra, và làm ứng nghiệm Khải Huyền 10, mà trong Sứ điệp của Thiên sứ thứ bảy những điều này sẽ ứng nghiệm.” Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trước mắt anh chị em. Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.

¹⁶⁶ Năm ngoái, đang đứng trong cùng nơi đó, Ông Woods ở đây và tôi, đang đi lên đồi, hầu như trong sự buồn bã, về vợ ông đang đau, Đức Thánh Linh phán, “Hãy nhặt một viên đá đang nằm ở đó. Ném nó lên không trung. Khi nó rơi xuống, hãy nói, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, sẽ có sự phán xét đánh vào trái đất.’ Nói với ông ấy rằng ông sẽ thấy bàn tay của Đức Chúa Trời, vài giờ tới.”

¹⁶⁷ Tôi đã nói với Ông Woods; tối nay có hiện diện ở đây. Và, tôi đoán, tám hay mười, hay mười lăm người, đã có mặt tại đó vào lúc ấy khi điều đó xảy ra; sáng hôm sau, nơi Chúa giáng xuống trong ngọn gió lốc và xé toạc ngọn núi ra chung quanh chúng tôi, và cắt đứt những ngọn cây rơi xuống, và tạo nên ba tiếng nổ, và nói, “Sự phán xét đổi hướng về Bờ Tây.”

¹⁶⁸ Hai ngày sau đó, Alaska hầu như chìm xuống dưới mặt đất. Và từ lúc đó trở đi, Bờ biển nhấp nhô, tiếng núi lửa phun của sự Phán xét Đức Chúa Trời chống lại màn hình thuộc linh đó. Có một bức màn sắt, có một bức màn tre, và có một bức màn tội lỗi.

¹⁶⁹ Nền văn minh đã đi lại với mặt trời; Phúc âm cũng vậy. Chúng đến từ phương đông và đi đến phương tây, giống như mặt trời di chuyển. Và bây giờ Nó ở Bờ Tây. Nó không thể đi xa hơn; nếu Nó đi xa hơn, Nó sẽ trở lại phương đông lần nữa.

¹⁷⁰ Đấng tiên tri đã nói, “Sẽ có một ngày mà chẳng phải ngày hay đêm,” một ngày u ám, nhiều mưa và sương mù, chỉ đủ để biết cách gia nhập giáo hội hay ghi tên vào sổ. “Nhưng sẽ có Sự Sáng khoảng chiều tối.” Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.

¹⁷¹ Cùng—cùng m-ặ-t-t-r-ờ-i đó mọc lên ở phương đông là m-ặ-t-t-r-ờ-i lặn ở phương tây. Và cùng C-o-n của Đức Chúa Trời đến

ở phương đông và chứng thực chính Ngài như là Đức Chúa Trời hiển lộ trong xác thịt, cũng là C-o-n của Đức Chúa Trời ở tây bán cầu tại đây, đó là sự nhận dạng chính Ngài giữa hội thánh tối nay, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ánh Sáng chiều tối của Con đã đến. Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trước mắt chúng ta.

172 Chúng ta ở đâu trong thời đại Áp-ra-ham này? Trong thời giờ vĩ đại này chúng ta đang đứng ở đâu, thời đại tuyệt vời mà chúng ta đang sống trong? Tất cả những khả tượng đã được ứng nghiệm.

173 Còn thế nào khi một người bạn mục sư trẻ tuổi của chúng ta ở đây, cộng tác với hội thánh chị em, Junior Jackson, đến điều hành với chúng ta, với tôi, đêm nọ dưới đó, nói, “Tôi có một—một giấc mơ, Anh Branham à, điều đó làm tôi lo lắng. Tôi đã thấy hết thấy anh em nhóm nhau lại trên một ngọn đồi.” Và nói, “Trên ngọn đồi này, anh đang giảng dạy cho chúng tôi từ những chữ được viết ra, trông giống như, trong một số chữ lúc ấy được đục ra từ tảng đá. Khi anh giảng xong, tất cả điều đó đã xong, anh nói với chúng tôi, nói, ‘Hãy đến gần,’ và hết thấy chúng ta nhóm nhau lại.”

174 Nói, “Anh đã đến từ một nơi nào đó và, trông giống như, có được giống như một cái xà beng và quất vào đỉnh kim tự tháp nhỏ này mở ra. Và, khi đó,” nói, “đá gra-nít không có viết trên nó. Và anh bảo chúng tôi, ‘nhìn vào trên này.’” Và anh em hết thấy... “Hết thấy chúng tôi bắt đầu nhìn.” Nói, “Tôi quay đầu lại, và tôi để ý thấy anh đang hướng về phía tây, thật đúng hết sức, anh đang hướng về phía mặt trời lặn.” Bao nhiêu người nhớ điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

175 Và tôi đã đứng đó một lát cho đến khi Đức Thánh Linh bày tỏ điều đó. Tôi nói, “Toàn bộ Kinh Thánh, theo như đã được bày tỏ cho con người, qua sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jê-sus, và tất cả những điều này, đã được bày tỏ; nhưng có những bí mật mà được ẩn giấu bên trong, bởi vì Kinh Thánh được niêm phong bằng Bấy Ấn. Tôi phải đi đến đó để tìm thấy nó.”

¹⁷⁶ Sáng hôm ấy khi bảy Thiên sứ đó giáng xuống và làm nổ tung mặt đất, và những tảng đá rơi xuống mọi cách, bảy Thiên sứ đã đứng đó và nói, “Hãy trở lại Jeffersonville, nơi mà người từ đó đến, vì Bảy Ấn về bảy sự mầu nhiệm sẽ được mở ra.”

¹⁷⁷ Chúng ta ở đây này, ngày hôm nay, hiểu *Dòng Dõi Con Rắn*. Trong vài ngày, nếu Chúa muốn, chúng ta sẽ hiểu sự đúng đắn về *Hôn Nhân Và Ly Dị*. Và tất cả những điều này mà Đức Chúa Trời đã mở ra, mọi Ấn, những sự mầu nhiệm từ khi sáng thế. Và chúng ta đã ở trong sự vui mừng, sự Hiện Diện của những ơn phước Ngài! Điều đó đúng. Hôm nay, lời Kinh Thánh này!

¹⁷⁸ Tạp chí *Life* có đăng một bài về điều đó, “Vòng tròn Ánh Sáng bí mật di chuyển trên không trung ở Tucson và Phoenix,” trong cùng một cách mà tôi đã nói với anh chị em gần một năm trước khi nó đã xảy ra, nó sẽ xảy ra như thế nào, và giống như hình tam giác. Bức hình treo trong nhà thờ ở dưới đó. Anh chị em lấy tạp chí đó xem có hình ấy. Nó đấy, hoàn toàn chính xác. Họ nói, “Nó cao trên hai mươi bảy dặm và trải rộng ba mươi dặm.” Tuy nhiên họ không hiểu điều gì đã xảy ra. Nó xuất hiện cách bí ẩn và biến mất một cách bí mật.

¹⁷⁹ Anh Fred Sothmann, Anh Gene Norman và tôi, đang đứng đó, ba người là sự làm chứng, giống như lúc ở trên đỉnh núi: Phi-erơ, Gia-cơ, và Giảng, làm chứng, đứng đó và nhìn xem điều đó khi nó xảy ra, và thấy nó được thực hiện.

¹⁸⁰ Nó đấy, lơ lửng trên bầu trời; rất xa, không có độ ẩm, không hơi nước hay không có gì để tạo nên một—một giọt sương. Làm thế nào họ có thể đến đó? Đó là những Thiên sứ của Chúa trở lại, sau Sứ điệp của họ. Hôm nay lời tiên tri đó được ứng nghiệm giữa chúng ta. Hôm nay lời Kinh Thánh này đã được ứng nghiệm.

¹⁸¹ Hãy xem, Bảy Ấn đã được mở ra. Ngọn gió lốc thì tới Bờ Tây. Bây giờ, đừng bỏ lỡ điều đó, giống như họ đã bỏ qua nơi ấy.

¹⁸² Bây giờ, chúng ta để ý, gần hơn một chút với thời đại của chúng ta. Kinh Thánh nói gì về ngày hôm nay, và về thời chúng ta đang sống? Chúa Jê-sus phán... Tôi sẽ không có thời gian để nói hết, nhưng tôi muốn nói điều này trước khi chúng ta kết thúc.

183 Chúa Jê-sus đã phán, trong Thánh Lu-ca chương thứ 17, câu 30. Đức Chúa Jê-sus Christ, chính Ngài là Lời! Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Jê-sus Christ, Chính Ngài là Lời, đã trở nên xác thịt, nói và phán những gì Lời sẽ có trong kỳ sau rốt, điều gì sẽ là dấu hiệu của sự tận thế. Ngài đã phán với họ nước này sẽ dấy lên nghịch cùng nước khác, nhưng Ngài phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm thế nào, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người được bày tỏ.”

184 Vậy thì, khi Chúa Jê-sus đến thế gian, Ngài đã đến trong Danh của ba Con: Con người, là một đấng tiên tri; Con của Đức Chúa Trời; và Con vua Đa-vít.

185 Vậy thì, Ngài đã sống trên đất này. Ngài không hề nói Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Ta là Con người.” Chính Đức Giê-hô-va đã gọi Ê-xê-chi-ên và các nhà tiên tri, “Con người.” Bởi vì, Ngài phải đến để làm trọn lời Kinh Thánh như một tiên tri. Mô-i-se đã nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta.” Đó là lý do Ngài không thể là Con của Đức Chúa Trời ở đó, bởi vì Ngài là Con người. Ngài... “Lời đã đến với các đấng tiên tri.” Và Ngài là Lời trong sự ứng nghiệm của Nó. Con người, đấng—đấng tiên tri chính...Không phải đấng tiên tri chính, nhưng Tiên Tri-Đức Chúa Trời, “Sự đầy trọn của bốn tánh Đức Chúa Trời là ở trong Ngài.” Do đó, Ngài là Con người.

186 Bây giờ, trong hai ngàn năm, Ngài đã được chúng ta biết đến như Con Đức Chúa Trời, Thánh Linh.

187 Và trong Thiên hi niên, Ngài sẽ Con của Đa-vít, ngự trên Ngôi. Hết thủy chúng ta, những người tin Kinh Thánh đều biết điều đó.

188 Lúc ấy, Chúa Jê-sus đã phán, ngay lúc chấm dứt thời đại hội thánh này mà chúng ta đang sống, rằng “Con Người sẽ được bày tỏ lần nữa trong cùng một cách, như đã xảy ra ở Sô-đôm.”

189 Hãy xem thế nào, về phương diện lịch sử, Ngài đã đưa ra điều đó. Ngài đã phán, “Như đã xảy ra trong thời đó,” trước tiên, “thời Nô-ê, người ta ăn, uống, cưới gả thế nào.” Rồi Ngài đưa ra, tiếp theo, đến với Con người, ở Sô-đôm. Bởi vì, ở đó Ngài đang giải quyết với dân Do Thái; ở đây, tại Sô-đôm, Ngài đang giải quyết

với các dân Ngoại. Ở đó, Ngài đã chìm hết thủy họ bằng nước, trong sự phán xét; ở đây, tại các dân Ngoại, Ngài thiêu hủy hết thủy họ tại thời Sô-đôm. Đúng thế. Thế giới dân Ngoại bị thiêu đốt ở đó, “và cũng sẽ xảy ra như vậy khi ngày Con người bày tỏ.” Không có nước nữa, nhưng nó sẽ là lửa lần này. Chúa Jê-sus đọc từ cùng Sáng thế ký 23 mà chúng ta đọc, khi Ngài đọc về Sô-đôm.

¹⁹⁰ Bây giờ, chúng ta thừa nhận tình trạng đã được nói đến, về tình trạng thế gian của Sô-đôm, dân Sô-đôm, tình trạng Sô-đôm. Chúng ta, mọi người, sẽ nói “a-men” với điều đó. Chúng ta tin điều đó. Được rồi.

¹⁹¹ Và tình trạng thuộc linh của Lao-đi-xê, hội thánh xác thật, chúng ta sẽ nói “a-men” với điều đó, và chấp nhận những dấu hiệu của họ. Chúng ta biết rằng mọi dấu hiệu có ở đó. Hội thánh hiện ở trong Lao-đi-xê. Chúng ta biết thế. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁹² Chúng ta biết thế gian ở trong tình trạng Sô-đôm. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta sẽ chấp nhận điều đó.

¹⁹³ Nhưng còn về dấu hiệu của Áp-ra-ham, người chờ đợi đứa con của lời hứa thì thế nào? Đó là điều khác.

¹⁹⁴ Nên nhớ, họ đã có một Sô-đôm trở lại ở đó; họ đã có sứ giả của họ. Và Áp-ra-ham đã có một Sứ giả cho ông.

¹⁹⁵ Áp-ra-ham đã chờ đợi, ngày này qua ngày khác, cho, một điều hầu như không thể được xảy ra. “Sa-ra, chín mươi tuổi, và ông đã một trăm.” Theo lời hứa của Đức Chúa Trời, ông vẫn đang chờ đợi. Giữa tất cả sự chỉ trích, ông đang chờ đợi đứa con đó.

¹⁹⁶ Tín đồ thật cũng đang chờ đợi Con lời hứa đó trở lại vậy! Để ý, ngay trước khi đứa con ấy đến, đã có một dấu hiệu được ban cho ông. Chẳng phải dấu hiệu về Con sắp đến được bày tỏ cho Dòng dõi thánh Áp-ra-ham mà đang chờ đợi Con Thánh, giống như đã xảy ra với tổ phụ Áp-ra-ham với đứa con xác thật đó sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế không? [“A-men.”] Chúa Jê-sus đã phán vậy, trong Thánh Lu-ca 17:30 ở đây, “Trước khi thì giờ này đến,” rằng, “Con Người sẽ được bày tỏ giống như Ngài đã

làm trong thời Sô-đôm, trước khi sự hủy diệt của Sô-đôm.” Bây giờ chúng ta đang trông đợi một dấu hiệu.

¹⁹⁷ Bây giờ chúng ta hãy lấy những tình trạng của thời đại như đã xảy ra ở Sô-đôm. Để ý, hết thấy họ đi ra với người Sô-đôm, là thế gian.

¹⁹⁸ Tôi nghĩ một trong những đạo diễn phim ảnh đã đưa lên màn hình một bức ảnh, cách đây không lâu, và tôi đã thấy nó, đó là, Sô-đôm. Nếu anh em thấy nó và không có gì khác ngoài điều đó, hãy nhìn nó xem. Chắc chắn đó là một bức ảnh tốt về nước Hoa Kỳ ngày nay, Hollywood, thật chính xác; cũng một thứ y phục và mọi thứ khác mà họ đã có lúc ấy; những cuộc liên hoan lớn say xỉn cùng mọi thứ khác, một sự sùng bái tôn giáo của dân chúng, cái gọi là sùng đạo.

¹⁹⁹ Để ý, và Sô-đôm có một người làm chứng, và người đó tên là Lót, chỉ là một cháu trai của—của Áp-ra-ham.

²⁰⁰ Lúc ấy, Áp-ra-ham không đi xuống Sô-đôm, ông và nhóm người của ông. Ông đã có một nhóm lớn ở với mình, đủ để đánh bại khoảng mười hai vua và đạo quân của họ. Vậy, ông đã có một nhóm lớn ở với ông. Và ông đang ngồi ngoài đó dưới gốc cây sồi, ngày nọ, khi mọi việc diễn ra không ổn với ông; không ai có liên quan gì với ông, nhưng ông vẫn nắm giữ lời hứa đó.

Hãy theo dõi giờ này, thật kỹ, trước khi chúng ta kết thúc.

²⁰¹ Trong khi ông đang ngồi đó, có ba người đến, bước đến với ông. Hai người trong họ đi xuống thành Sô-đôm và rao giảng Phúc Âm cho họ, để đem Lót, đi ra. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhưng một Đấng ở lại với Áp-ra-ham. Để ý, Đấng đã ở lại với Áp-ra-ham đó là Chính Đức Chúa Trời. Hai người kia là những sứ giả Thiên sứ.

²⁰² Lúc ấy, dưới Sô-đôm, họ đã không có phép lạ nào, chỉ có sự mù quáng giáng vào họ. Và sự rao giảng Phúc Âm luôn luôn làm cho họ bị mù.

²⁰³ Bây giờ hãy nhìn khung cảnh ngày đó. Đó là hội thánh xác thịt. Luôn luôn ở trong ba, như tôi đã nói tối qua, Đức Chúa Trời được đại diện. Đó là những người dân Sô-đôm, và dân Lót, và

dân Áp-ra-ham. Nó ở trong cùng vị trí như thế tối nay, thế gian đang ở vị trí giống như thế.

²⁰⁴ Xin cho tôi hỏi anh chị em đôi điều. Nhìn xem khung cảnh này lúc bấy giờ. Áp-ra-ham đã gọi Người này mà đã trò chuyện với ông là, “Elohim.” Tiếng Hê-bơ-rơ, *Elohim* có nghĩa là “Đấng đầy đủ mọi sự, Đấng mà là Đấng Đòi đòi,” Elohim, Chính Đức Chúa Trời!

²⁰⁵ Ban đầu, Sáng thế ký 1, nói, “Ban đầu Đức Chúa Trời...” Lấy từ ngữ Hê-bơ-rơ ở đó, cũng là, hay tiếng Hi Lạp, thì đúng hơn, “Ban đầu *Elohim* dựng nên trời đất.”

²⁰⁶ Ở đây, Ngài, trong Sáng thế ký, khoảng chương 22 ở đây, Ngài lại phán, hay—hay khoảng chương 20, Ngài phán, và ông đã gọi tên Người này là “Elohim.” Tại sao ông làm thế? Đức Chúa Trời, biểu hiện trong xác thịt con người, đã ngồi xuống đó với Áp-ra-ham và ăn bánh mì thịt bê, uống sữa, và ăn một ít bánh. Chính Đức Chúa Trời, và biến mất ngay trước mặt Áp-ra-ham.

²⁰⁷ Nhưng Ngài đã ban cho ông một dấu hiệu. Để ý. Và dấu hiệu đó là Ngài đã quay lưng Ngài lại phía trại.

²⁰⁸ Và hãy nhớ, Áp-ra-ham, vài ngày trước đó tên ông gọi là *Áp-ram*, còn Sa-ra là *Sa-rai* trước đó; S-a-r-a-i đổi thành S-a-r-a, và Á-p-r-a-m đổi thành Á-p-r-a-h-a-m. *Áp-ra-ham* có nghĩa “cha của các dân tộc.”

²⁰⁹ Bây giờ để ý thật kỹ ở đây, và chúng ta sẽ thấy bối cảnh của thời đại mà chúng ta đang sống, như Chúa Jêsus đã bảo chúng ta trông đợi cảnh này. Chúng ta đã thấy tất cả phần còn lại của nó đúng; bây giờ chúng ta thấy Dòng dõi thánh, bối cảnh đặt ra họ được cho thấy.

²¹⁰ Lúc ấy Người này nói, “Hỡi Áp-ra-ham, vợ người, Sa-ra ở đâu?”

Và Áp-ra-ham thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

²¹¹ Vậy thì, Ngài chưa hề gặp nàng. Làm sao Ngài biết tên ông là *Áp-ra-ham*? Làm sao Ngài biết tên nàng là *Sa-ra*? “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ người ở đâu?”

Thưa rằng, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

212 Ngài phán, “Ta...” “Ta,” một đại từ nhân xưng. “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo như lời hứa. Vợ ngươi sẽ có đứa con đó. Ngươi đã tin Ta, vậy thì Ta sẽ làm cho điều đó ứng nghiệm.”

213 Và Sa-ra, ở trong trại, đằng sau, nghe lén hay nghe trộm, như anh em gọi thế, lắng nghe qua trại, bà cười thầm, và bà nói, “Này, tôi, một bà già như tôi, để còn được điều vui với chúa tôi; và người, cũng già rồi, ngoài đó một trăm tuổi? Trong khi, điều này đã không xảy ra trong nhiều, nhiều năm rồi.”

214 Và Người, N-g-ư-ơ-i, đang ngồi đó ăn, trong xác thịt con người, ăn uống như một con người bình thường; với bụi trên y phục Ngài, và dính bụi dưới chân Ngài, và Áp-ra-ham đã rửa nó đi. Đức Chúa Trời, chính Ngài, nhìn quanh, và Ngài hỏi, “Tại sao Sa-ra cười, ở phía sau trại, nói *điều này*?” Ngài đã biết, có thể phân biệt những ý tưởng của Sa-ra trong trại, phía sau Ngài. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

215 Bây giờ, khi Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham đến trên đất, Ngài đã tỏ cho thấy dấu hiệu gì? Con người. Si-môn đến với Ngài vào một ngày; Anh-rê đưa ông đến. Ngài phán, “Tên ngươi là Si-môn. Ngươi là con của Giô-na,” Ngài phán. Xem đây, điều đó khiến ông trở thành một người tin.

216 Phi-líp đi qua và kiếm Na-tha-na-ên, trở lại. Nói, “Hãy đến, xem một Người Mà chúng ta đã—chúng ta đã tìm thấy: Jê-sus người Na-xa-rét, con của Giô-sép.”

217 Ông nói, “Bây giờ đợi đã. Há có điều gì tốt ra từ đám người cuồng tín đó chẳng?”

Người đáp, “Hãy đến, xem.”

218 Vậy khi Phi-líp đến gần trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, với Na-tha-na-ên, Chúa Jê-sus nói ông và phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi dối trá.”

Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi khi nào?”

219 Phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, lúc ngươi lúc ở dưới cây, Ta đã thấy ngươi.”

220 Ông thưa, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua dân Y-sơ-ra-ên!”

221 Khi người đàn bà tìm thường bên giếng, trong tình trạng xấu xa của mình, đến gần, để lấy nước, một toàn cảnh về điều gì đó giống như thế này. Chúa Jê-sus đã sai môn đồ của Ngài đi, mua thức ăn. Khi bà đến gần để kéo nước, Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

222 Bà nói, “Thật không theo thông lệ khi Ngài nói điều đó. Chúng ta có sự kỳ thị ở đây. Vậy thì, Ngài là người Giu-đa không có liên hệ gì với người Sa-ma-ri chúng tôi; chúng tôi không có quan hệ gì với Ngài.”

223 Ngài phán, “Nhưng, hỡi người đàn bà, nếu người biết người đang nói với Ai, thì người sẽ xin Ta cho người nước. Ta sẽ cho người nước người không phải đến đây để kéo.”

224 Ngài thấy được tình trạng của bà ở đâu, nó là gì. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Người đàn bà thưa, “Tôi không có chồng.”

225 Ngài phán, “Người đã nói sự thật. Người đã có năm đời chồng, còn người mà người sống với bây giờ cũng chẳng phải là chồng người.”

226 Bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ bày tỏ những điều này cho chúng tôi.”

Chúa Jê-sus phán, “Ta chính là Đấng đó.”

227 Nghe vậy, người đàn bà bèn chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người Đấng đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm. Đây chẳng phải chính là Đấng Mê-si sao?”

228 Hãy xem, Ngài đã làm điều đó trước những người Do Thái, và người Sa-ma-ri, nhưng không bao giờ với dân Ngoại. Các dân Ngoại, chúng ta, là những người dân ngoại trong thời đó, các dân tộc khác, mang theo cả đồng thần tượng trên lưng, thờ hình tượng. Chúng ta đã không trông đợi Đấng Mê-si.

229 Ngài chỉ xuất hiện với những người đang trông đợi Ngài, và chúng ta được cho là đang trông đợi Ngài.

230 Nhưng những người kia tuyên bố là trông đợi Ngài, chính giáo hội, khi họ thấy điều đó, họ nói, “Ngài là ma quỷ. Ngài là thầy bói, quỷ Bê-ên-xê-bun!”

231 Và Chúa Jê-sus phán, “Tội lỗi ấy sẽ được tha cho họ,” bởi vì cho đến lúc ấy Ngài chưa chết. “Song,” phán, “ngày nào đó khi Đức Thánh Linh đến và làm điều giống như vậy, và nói một lời chống lại Điều đó thì sẽ không bao giờ được tha thứ.” Đó là ngày hôm nay, lúc mọi Lời phải gắn bó nhau. “Nói một lời nghịch lại Điều đó; thì sẽ không bao giờ được tha thứ dù đời này hay đời sau.”

232 Đó là Dòng dõi nhà Vua của Áp-ra-ham. Và ở đây Dòng dõi nhà Vua Áp-ra-ham đó, mà đến bởi vì sự nhận diện về Người đó đang ngồi đây với Áp-ra-ham, đến để chứng minh đó là cùng một Đức Chúa Trời, đang hứa trong ngày này, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm thế nào, cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến, khi Ngài bày tỏ chính Ngài như một Con người.” Amen. Đây là ngày cho lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.

233 Hãy nhìn bối cảnh chúng ta có ngày hôm nay. Hãy nhìn hội thánh nơi Con của Đức Chúa Trời...Hãy xem ngày u ám đó. Hãy nhìn xem mọi lời tiên tri. Bây giờ, một điều lạ, những vị khách mời của chúng ta có quyền được hưởng, nếu như khung cảnh phải giống như tại Sô-đôm.

234 Có ba người họ đến, ba người nổi bật từ Thiên đàng xuống. Chúng ta sẽ thừa nhận điều đó. Ba người trong họ; Một đấng ở lại với Áp-ra-ham. Tất cả họ đã bắt đầu ở đó, nhưng một Đấng đã ở lại với Áp-ra-ham. Những người còn lại đi xuống Sô-đôm. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và Áp-ra-ham đã thay đổi tên, từ Áp-ram thành Áp-ra-ham. Đúng không? [“A-men.”]

235 Không có lần nào trong lịch sử, giáo hội thế giới, đã từng có một nhà truyền bá phúc âm đi tới với điều đó, có một cái tên tận cùng bằng h-a-m, cho đến hôm nay, Billy G-r-a-h-a-m. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] G-r-a-h-a-m, sáu chữ. Á-p-r-a-h-a-m thì bảy chữ. Nhưng G-r-a-h-a-m thì sáu chữ, là thế gian, con người. Hiểu không?

236 Hãy nhìn những gì đã đi ra ở đó, ngày hôm nay, là họ những sứ giả từ Thiên đàng.

237 Có người nào trên thế gian đã ăn năn để rao giảng rất rõ ràng như Billy Graham không? Đã có người nào có một ảnh hưởng trên dân sự, như Billy Graham không? Không hề có, trên bình diện quốc tế, một người. Ồ, Billy Sunday, và vân vân, ở đây tại nước Hoa Kỳ, nhưng Billy Graham được biết trên toàn thế giới. Thấy ông đang kêu gọi ở đâu không? Ra khỏi Sô-đôm.

238 Và ông đã có những nhóm người ủng hộ của mình ở đó với giáo hội Ngũ Tuần, một Oral Roberts.

239 Nhưng còn nhóm người được Chọn thì thế nào? Loại dấu hiệu gì họ được cho là thấy? Họ được cho là có điều gì? Halêlugia! “Buổi chiều tối sẽ có Sự Sáng.” Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm. [Hội chúng vui mừng—Bt.] Hôm nay lời hứa của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm. Chúng ta biết đó là Lẽ thật. Ngài ở đây tối nay như Ngài đã có lúc đó.

240 Bây giờ, để giảng điều đó, mà tôi đã nói cách đây không lâu, nếu anh em giảng điều gì và đó là Lẽ thật Phúc âm, thì Đức Chúa Trời bắt buộc chứng thực điều đó. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, nếu là thế, hãy để Đức Chúa Trời mà đã viết Lời, hãy để Đức Chúa Trời mà đã nói lời tiên tri, hãy để cho Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của Lời, đến và chứng minh Ngài vẫn là Đức Chúa Trời.

241 Khi Ê-li đi lên trên núi; hãy xem, Ê-li-sê đi theo Ê-li, ông nói, “Tôi muốn được ơn bội phần.” Và chiếc áo tơ của Ê-li đã rơi trên Ê-li-sê. Ông đi xuống, và gập cái mền đó và đập nước sông, và nói rằng, “Đức Chúa Trời của Ê-li ở đâu?” Và điều giống như vậy mà đã xảy ra cho Ê-li, thì cũng đã xảy ra cho Ê-li-sê.

242 Và cùng một Phúc Âm, cùng một Quyền năng, cùng một Con người đó hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hê-bơ-rơ 13:8. Anh em tin Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì, tôi hỏi anh em. Tôi không thể là Ngài, nhưng Ngài có ở đây. [“A-men.”] Chúng ta chỉ là người mang lấy.

243 Một số anh em ở ngoài đó, bị đau ốm và bệnh tật, mà anh em biết rằng tôi không biết anh em, hãy để Đức Chúa Trời giờ này...nếu tôi có thể tự hạ mình. Anh em hãy cầu nguyện và nài xin Đức Chúa Trời.

244 Tôi không đoán...Không có thể cầu nguyện nào trong tòa nhà, phải không? Không, tôi không...Chúng ta không hề phát thể cầu nguyện nào ra. Chúng ta sẽ có buổi nhóm cầu nguyện ở...hay chữa lành cho người đau, tại nhà thờ. Nhưng, các bạn hãy cầu nguyện.

245 Và các bạn biết rằng tôi là người hoàn toàn xa lạ với các bạn. Đây, các bạn biết tôi, thưa người dân Jeffersonville! Tôi không muốn dân sự từ Jeffersonville làm điều đó. Tôi muốn dân sự ở xa nơi đây tại nơi nào đó. Thấy Đức Chúa Trời vẫn mặc khải không! Thấy Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi không!

246 Hãy làm giống như người đàn bà kia đã làm. Ngài đi ngang qua, và bà nói, “Tôi tin Người này.” Bà bị bệnh băng huyết, và bà nói, “Nếu ta chạm được vạt áo Ngài, ta tin ta sẽ được lành.” Đúng thế không?

247 Bởi vì đức tin của bà, ngày đó, lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. “Ngài đã rịt lại những tấm lòng tan vỡ, chữa lành người đau và người què.”

248 Khi bà chạm vào vạt áo Ngài, và đi ra ngồi xuống, Ngài quay lại và phán, “Ai đã rời đến Ta?” Làm sao Ngài có thể biết, trong đám đông người đó, có lẽ gấp ba mươi lần tối nay, hàng ngàn người trong họ? Làm sao Ngài biết điều đó? Ngài phán, “Ai đã rời đến Ta?” Ngài không nói chỉ để nói; Ngài phán điều đó vì nó có thật. Và Ngài phán, “Ai đã rời đến Ta?” Và lập tức Ngài nhìn quanh và thấy người đàn bà đó, chỗ bà đang ngồi hay đang đứng, bất cứ bà ở vị trí nào, bảo với bà rằng bệnh mất huyết của bà đã hết.

249 Đó là Chúa Jêsus hôm qua. Đó là Ngài hôm nay. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

250 Tôi không biết các bạn; Đức Chúa Trời biết. Nhưng các bạn có sự đau đớn bên trong, điều đó đang làm phiền bạn. Đúng thế. Các bạn đang ngồi đó cầu nguyện về điều ấy. Tôi là người lạ với bạn, và chúng ta là người lạ với nhau phải không? Hãy đứng dậy, nếu là thế. Tôi không biết bạn. Đó là người đàn ông này ở ngay góc tại đây, anh bạn trẻ này. Anh cũng bị viêm họng rất nặng. Đúng thế. Anh đang cầu nguyện về điều đó. Anh lo lắng về điều

gì đó. Anh sẽ phải rời buổi nhóm này bởi vì, anh là một mục sư, anh có vài cuộc hẹn mà anh phải quan tâm đến. Đúng thế. Ừ-m. Anh tin Đức Chúa Trời biết anh là ai chứ? Ông Mục sư Smith, bây giờ anh có thể đi và được chữa lành. Đức Chúa Jêsus Christ khiến anh khỏe mạnh. Cứ đi đến buổi nhóm của mình; cổ họng của anh không còn làm phiền anh nữa.

Anh ấy đã chạm đến Ngài phải không?

²⁵¹ Có một người đang ngồi ngay phía sau đây; ông ấy đang chịu đau. Ông bị một khối u trong phổi trái. Ông ấy không... Ông ấy không phải là người ở đây. Ông là một công nhân mỏ than. Đúng thế. Tôi hoàn toàn là người lạ với ông. Nếu đúng thế, hãy lắc tay. Khối u trong phổi trái của ông, và ông đi lên để mổ ngay lập tức. Đúng thế không? Ông không phải là người ở đây. Ông ở ngoài thành phố. Ông từ Virginia đến. Đúng thế. Ông tin Đức Chúa Trời biết ông là ai chứ? Ông Mitchell, đúng thế, hãy về nhà và được khỏe mạnh. Đức Chúa Jêsus Christ làm cho ông khỏe mạnh. Hãy hỏi người đàn ông ấy! Chưa hề gặp ông ấy, trong đời tôi. Ông đang ngồi đó, cầu nguyện.

Hôm nay lời Kinh Thánh này!

²⁵² [Anh Branham quay lưng lại với hội chúng—Bt.] Ở đây là một bà đang ngồi ngay phía sau, đằng sau tôi, như Sa-ra ở trong trại. Bà ấy đang cầu nguyện cho con gái. Hãy đứng dậy. Con gái đó không có ở đây; cô ấy ở xa, con gái đó. Và bà giống như đã xảy ra khi người đàn bà đến với Chúa Jêsus, một người đàn bà bị quỷ ám. Người đàn bà là...cô gái ấy bị quỷ ám. Cô ấy không có ở đây. Cô ấy từ...Bà từ Nam Carolina đến. Bà tin điều đó không? Và đó là sự thật, phải không? Bà Orders, bà có thể về nhà. Nếu bà tin hết lòng, bà sẽ tìm thấy con gái bà như đã tìm thấy khi Đức Chúa Jêsus Christ trong thời đó đi qua, nói nó đã được lành.

²⁵³ Hôm nay lời Kinh Thánh này; dấu hiệu của Sô-đôm, dấu hiệu của Dòng dõi siêu việt, dấu hiệu của hội thánh xác thịt! Hôm nay lời Kinh Thánh này đã được ứng nghiệm giữa anh chị em. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁵⁴ Anh chị em tin nhận Ngài ngay bây giờ là Đấng Cứu Rỗi, và Đấng Chữa Lành của mình không? Hãy đứng dậy trên chân

mình, mọi người nói, “Tôi tin nhận sự chữa lành của tôi. Tôi tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi tôi. Tôi tin nhận Ngài là Vua của tôi.” Mỗi người hãy đứng trên chân của mình.

Hôm nay! Hãy lắng nghe, thưa các bạn.

255 “Ngài đọc lời Kinh Thánh xong, trao Kinh Thánh lại cho thầy tế lễ, và,” nói, “mọi mắt đổ dồn vào Ngài. Và Ngài nhìn họ, và phán, ‘Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.’”

256 Tôi đã đọc lời Kinh Thánh này, với hàng chục hay nhiều chứng cứ hơn nữa mà chúng ta đang sống trong ngày sau rốt, dòng dõi mà sẽ thấy Đức Chúa Jêsus Christ trở lại trái đất. Và tôi nói với anh chị em tối nay, lần nữa, hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm trước mắt anh chị em.

257 Anh chị em ở Tucson, anh chị em ở California, anh chị em ở New York, ở trên những hệ thống phát thanh, hôm nay lời Kinh thánh này được ứng nghiệm trước mắt anh chị em.

258 Chúng ta hãy sung sướng và vui mừng, vì Đám Cưới của Chiên Con đã gần rồi, và Nàng Dâu của Ngài...Nàng Dâu của Ngài đã làm cho chính Nàng sẵn sàng.

259 Chúng ta hãy giơ tay lên và dâng sự vinh hiển cho Ngài, hết thảy dân sự. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. [Hội chúng tiếp tục vui mừng và ngợi khen Đức Chúa Trời—Bt.]

HÔM NAY LỜI KINH THÁNH NÀY ĐƯỢC ỨNG NGHIỆM VIE65-0219

(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Sáu, ngày 19 tháng Hai, năm 1965, tại Trường Trung học Parkview Junior ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A, được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org